

“ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು ಏನು?”

ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಪತ್ರಿಕೆ
ಜನವರಿ - 2014

“A divine harmony shall be earth's law, Beauty and Joy remould her way to live...”

- Sri Aurobindo

ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಪತ್ರಿಕೆ	ಪರಿವಿಡಿ
<p>ಸಂಪಾದಕರು ಡಾ ಕೆ.ಎಸ್. ಆಮೂರ ಎಂ.ಎಸ್.ಸಿ, ಪಿಎಚ್.ಡಿ, ಶಿವಗಿರಿ, ಧಾರವಾಡ - 580 007. ಫೋನ್ : 0836 - 2774044</p> <p>ಪರಿಶೀಲನಾ ಸಮಿತಿ, ಧಾರವಾಡ ಡಾ ಗುರುಲಿಂಗ ಕಾಪಸೆ ಡಾ ಪಾರ್ವತಿ ನಾರಾಯಣರಾವ್ ಡಾ ಸುಶೀಲಾ ಬಳುಂಡಗಿ</p> <p>ಡಿ.ಟಿ.ಪಿ ಗಣಕಯಂತ್ರ ಕೇಂದ್ರ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ (೦) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ, ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078.</p> <p>ಆಫ್‌ಸೆಟ್ ಮುದ್ರಣ : ಶೇಷ ಸಾಯಿ ಇ ಫಾರ್ಮ್ಸ್ ಪ್ರೈ.ಲಿ. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ (೦) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ, ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078.</p> <p>ಪ್ರಕಾಶಕರು : ಶ್ರೀ ಅಜಿತ್ ಸಬ್ಬೀಸ್, ಕಾರ್ಯಾಧ್ಯಕ್ಷರು, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಸೊಸೈಟಿ ರಾಜ್ಯ ಸಮಿತಿ, ಕರ್ನಾಟಕ, "ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಮಾರ್ಗ" ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ, ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078.</p> <p>ಪ್ರಾಯೋಜಕರು : ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ (೦) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ, ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು-560078. ಫೋನ್ : 080 - 2244 9882 http://abp.sirinudi.org</p> <p>ಬೆಲೆ : 15/-</p>	<p>“ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು ಏನು?” ಪೀಠಿಕೆ</p> <p>ಅನು : ಡಾ. ಕೆ.ಎಸ್. ಆಮೂರ ನೋಲಿನಿಕಾಂತ ಗುಪ್ತ ಅವರ ಭಾಷಣದ ಅಂಶಗಳು 3</p> <p>ಭಾಗ - I: ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದೇನು? ಅನು : ಶ್ರೀ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಗಲಗಲಿ ನಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ಸತ್ತೆ ಹಾಗೂ ಅದರ ಉಪಕರಣಗಳು 13 ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಉಪಕರಣಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ 14 ಮೊದಲು ನಿಮ್ಮ ಸತ್ತೆಯ ಭಿನ್ನ ಭಾಗಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವುಳ್ಳವರಾಗಿರಿ 16</p> <p>ಅನು : ಡಾ. ಕೆ.ಎಸ್. ಆಮೂರ ಉಪಕರಣಗಳ ಶುದ್ಧೀಕರಣ 18 ಪರಿಶುದ್ಧತೆ ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥವೇನು? ಅದನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ? 23</p> <p>ಅನು : ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಸಿಂಪಿ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯ 27 ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯದ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಹಾಗೂ ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಬದಿಗಳು 30</p> <p>ಭಾಗ - II: ದೈನಂದಿನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಆಚರಣೆ ಅನು : ಡಾ. ಕೆ.ಎಸ್. ಆಮೂರ ಪ್ರಜ್ಞೆ ವಿಸ್ತಾರಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು 32 ಪ್ರಾಣಿಕದ ಶುದ್ಧೀಕರಣ 34 ಮನುಷ್ಯನ ಚಾರಿತ್ರ್ಯವನ್ನು ಬದಲು ಮಾಡುವತ್ತ ಕರೆದೊಯ್ಯುವ ಹೆಜ್ಜೆಗಳು 37 ಪ್ರಚೋದನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವುದರಲ್ಲಿರುವ ಹೆಜ್ಜೆಗಳು 39</p>

ಪ್ರಾಣಿಕಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನೋದಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಬೇಕು, ಅದನ್ನು ಸದೆಬಡಿಯಬಾರದು	42
ಆಂತರಿಕ ವಿವೇಚನಾ ಶಕ್ತಿ	43
ನಿಷ್ಕ್ರಿಯ ಹಾಗೂ ಸಕ್ರಿಯ ಜಾಗರೂಕತೆ	46
ಮನಸ್ಸಿನ ಶುದ್ಧೀಕರಣ: ಕ್ರಮಾನುಗತವಾಗಿ ಬರುವ ನಾಲ್ಕು ಹಂತಗಳು	47
ವಾರ್ತಾಪತ್ರ	51

ಟಿಪ್ಪಣಿ: ಭಾಗ - II ರಲ್ಲಿರಬೇಕಾದ ಕೆಲವು ಶೀರ್ಷಿಕೆ-
ಗಳಡಿಯಲ್ಲಿಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾರ್ಚ್ 2014 ರ
ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗುವುದು.
(ಸಂ.)

ಪೀಠಿಕೆ

ನೋಲಿನಿಕಾಂತ ಗುಪ್ತ ಅವರ ಭಾಷಣದ ಅಂಶಗಳು

ಸೃಷ್ಟಿ ತನ್ನ ಉತ್ಪಾಂತಿಯ ಯುಗಗಳ ಆವರ್ತವನ್ನು (cycle) ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಆವರ್ತದ ಕೊನೆಗೆ ಪ್ರಳಯವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. - ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮೈದಾಳಿದ ಜೀವಜಾತಿಗಳ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ದರ್ಜೆ ನಾಶವಾಗುವುದು, ಎಲ್ಲ ಭೂತಕಾಲ ತೊಳೆದುಕೊಂಡುಹೋಗುವುದು, ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮೇಲ್ಮೈಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಅಳಿಸಿ ಹಾಕಲಾಗುವುದು ಮತ್ತು ಮುಂದಿನ ಹಂತ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದು.

ಇಂತಹ ಒಂದು ಯುಗದ ಆವರ್ತ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ, ಅದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂದರೆ ಸದ್ಯದ ಆವರ್ತ ಕುರಿತು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದಿನ್ನೂ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, ಆದಾಗ್ಯೂ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭೂತಕಾಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿದೆ, ಮೃತವಾಗಿದೆ. ಆಕಾಶ ದ್ರವ್ಯ(ether)ದಿಂದ ಭೌತದ್ರವ್ಯ ಉತ್ಪಾಂತಿ ಹೊಂದಿತೆಂದು, ಭೌತದ್ರವ್ಯದಿಂದ ಪ್ರಾಣ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿತೆಂದು, ಪ್ರಾಣದಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಹೊರಬಂದಿತೆಂದು ನಾವು ತಿಳಿದಿದ್ದೇವೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಪ್ರಾಣರಹಿತವಾದುದರಿಂದ ಪ್ರಾಣ ಹೇಗೆ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿ ಬಂದಿತು, ಮನಸ್ಸಿನ ಅಸ್ತಿತ್ವವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಎಂದರೆ ಪಶುಜೀವನದಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಹೇಗೆ ಹೊರಬಂದಿತು ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. “ಹೇಗಾಯಿತು?” ಎಂದು ಕೇಳಬಹುದಾದ ಅನೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿವೆ, ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲದ ಉತ್ತರಗಳಿವೆ.

ನಾವು ಹೇಳಬಹುದಾದ ಅದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಹೇಳಿದ ವಿಷಯಗಳಿವೆ: ಎರಡು ವಿಧಾನಗಳಿವೆ: ಒಂದೆಡೆಗೆ ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದಲೇ ಮುಂದಿನ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯ ಬೀಜ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದುದರಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿತ್ತು, ಅದು ಪ್ರಕಟವಾಗಿರದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿತ್ತು ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದೆಡೆಗೆ ಮೇಲ್ಗಡೆಯಿಂದ ಇಲ್ಲವೆ ಸುತ್ತಲಿದ್ದುದರಿಂದ ಇಲ್ಲವೆ ಎಲ್ಲಿಯೋ ಇದ್ದ ಯಾವುದೋ ಒಂದರಿಂದ ಹೊರಹೊಮ್ಮುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಜ್ಞೆಯದೇ ಒಂದು ಚಮತ್ಕಾರದ ಹೊಳಪು ಇಲ್ಲವೆ ಶಕ್ತಿ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಅವರೋಹಣ ಮಾಡಿತು ಮತ್ತು ಅದರ ಒತ್ತಡದಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರದ ಬೀಜ ಎಚ್ಚತ್ತುಕೊಂಡಿತು,

ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದು ಬಂದಿತು, ಮೇಲ್ಗಡೆಗಿರುವ ತನ್ನ ಇನ್ನೊಂದು ಆತ್ಮವನ್ನು ಸಂಧಿಸಿತು. - ಅವೆರಡೂ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಹೊಸ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ರೂಪಿಸಿದವು.

ಹೀಗೆ ಭೌತದ್ರವ್ಯದಿಂದ ಪ್ರಾಣ, ಪ್ರಾಣದಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಬಂದವು - ಮನುಷ್ಯ ಜನ್ಮ ತಾಳಿದ. ಹೌದು, ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಪೃಥ್ವಿಯಮೇಲೆ ಮನುಷ್ಯ ಉತ್ಪಾಂತಿಯ ಅತ್ಯುಚ್ಚ ಎತ್ತರಕ್ಕೇರಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ಇಲ್ಲವೆ ಮಾನಸಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆ ತನ್ನ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದ ಅತ್ಯುಚ್ಚ ಎತ್ತರಕ್ಕೇರಿದೆ ಎಂದು ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಮನುಷ್ಯ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಮಾನಸಿಕ ಸತ್ತೆಯಲ್ಲ, ಅವನು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಪಶು.

ಮನಸ್ಸು ಇನ್ನೂ ತನ್ನ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭುತ್ವ ಪಡೆದಿಲ್ಲ, ಮಾನಸಿಕ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಣತತ್ತ್ವ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿರುವ ಪಶು, ಅವನ ಪ್ರಾಣಿಕ ಸತ್ತೆ ಆಳಿಕೆ ನಡೆಸುತ್ತದೆ, ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದೆ. ಪ್ರಾಣಿಕ ತನ್ನ ಸರದಿಯಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿರುವ ನಿರ್ದಯ ಭೌತದ್ರವ್ಯದ ಗುಲಾಮನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಮಾನಸಿಕ ಭವ್ಯತೆಯಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅವನು ಅಪಾಯಕಾರಿ ಜೀವಿಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆ - ಅಪಾಯಕಾರಿ ಏಕೆಂದರೆ ಅವನಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಾಣಿಕ ಅವನ ಆತ್ಮದ ಹಾಗೂ ಅವನ ಸುತ್ತ ಇರುವುದರ ವಿನಾಶದತ್ತ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಕೃತಿ ಕೈಕೊಂಡ ವಿಚಿತ್ರ ಪ್ರಯೋಗದ ಸ್ವರೂಪದವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಉತ್ಪಾಂತಿಯಲ್ಲಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಇಲ್ಲವೆ ಪಗತಿ ಎಂದರೆ ಭವ್ಯ ಮಬ್ಬುತನದಿಂದ ಕಡಿಮೆ ಮಬ್ಬುತನದತ್ತ, ಭವ್ಯ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಕಡಿಮೆ ಅಜ್ಞಾನದತ್ತ, ಭವ್ಯ ವೇದನೆಯಿಂದ ಕಡಿಮೆ ವೇದನೆಯತ್ತ ಸಾಗಿಬಂದುದಾಗಿದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಹಿಂದಿರುವ ಬೇರೆ ಏನೋ ಒಂದು - ಸಾರದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಕರವಾದ, ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ಣವಾದ ಮತ್ತು ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಂಡಿರುವ ಏನೋ ಒಂದು ಎಲ್ಲ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ಚಲನೆಗೆ ಆಧಾರ ನೀಡಿತು ಹಾಗೂ ಅದನ್ನು ಪೋಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿತು. ಜ್ಞಾನೋದಯದ ವೈಭವೋಪೇತ, ಚಮತ್ಕಾರದ ಹೊಳಪುಗಳಿದ್ದವು, ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿದ್ದರೂ ಸಂತೋಷ ಹಾಗೂ ಸಾಮರಸ್ಯಗಳ ಭವ್ಯತೆಯ ಸ್ಫೋಟಗಳಿದ್ದವು, ಮಹೋನ್ನತ ಶಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಸೃಜನಶೀಲತೆಯ ಹೊರಹರಿಯುವಿಕೆಗಳಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಇಡಿಯಾದ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಾಗ ಅದು ಸೃಷ್ಟಿಯೆಂದಾಗಿಯಾಗಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಒಂದು ರೂಪವೆಂದಾಗಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಗೆ ಬಹಳ ಹತ್ತಿರವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಕೂಡ ತಾನು ಕೊನೆಯ ತುತ್ತತುದಿಯನ್ನು ತಲುಪಿದ್ದೇನೆ

ಎಂದು ಎಂದಿಗೂ ಕನಸು ಕಾಣಲಾರ. ಹಾಗಾದರೆ ಮುಂದೆ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದೇನು?

ತರ್ಕಬದ್ಧತೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಮುಂದಿನ ಹೆಜ್ಜೆ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಾಚೆಗೆ ಇರಿಸುವುದಾಗಿರಬೇಕು - ಅದು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯದು ಹಾಗೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು ಆದ ಏನೋ ಒಂದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುವ, ಸತ್ಯದಿಂದ ಇನ್ನೂ ಶ್ರೇಷ್ಠತರ ಸತ್ಯದತ್ತ, ಪ್ರಕಾಶದಿಂದ ಇನ್ನೂ ಶ್ರೇಷ್ಠತರ ಪ್ರಕಾಶದತ್ತ, ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇನ್ನೂ ಶ್ರೇಷ್ಠತರ ಸಂತೋಷದತ್ತ ಸಾಗುವ ಸತ್ಯದ ಆಧಾರ ಹೊಂದಿರುವ ಉತ್ಪಾಂತಿಯ ಹೊಸ ಆವರ್ತ ಅದು ಎಂದು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಘೋಷಿಸಿದ್ದರು.

ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಸತ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆ(ಋತಚಿತ್)ಯನ್ನು - ಅದನ್ನು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಅತಿಮನಸ್ಸು ಎಂದು ಹೆಸರಿಸಿದ್ದಾರೆ - ಪೃಥ್ವಿಯ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಆಳದಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿಕೊಂಡು ಉಳಿದಿರುವ ಆಳಾತಿ ಆಳದ ಸತ್ಯ ಜಾಗ್ರತಗೊಳ್ಳುವಂತಾಗುವುದು. ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು, ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ, ಎರಡು ಅರ್ಧ ಗೋಲಗಳ ನಡುವೆ ಸೇತುವೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಾನವ ರೂಪ ತಾಳಿ ಬಂದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಮಾನವ ಎರಕಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಮಾನವ ಕುಲವನ್ನಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಮಾನವ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲಾಗಿದ್ದುಂಟಾದವನ್ನೂ, ಇಡೀ ಪೃಥ್ವಿಯ ಸ್ವಭಾವವನ್ನೂ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಿದರು. ಪೃಥ್ವಿಯ ಹಾಗೂ ಮಾನವನ ವತಿಯಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬರಲಿದ್ದುಂಟಾದ ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಪಾತ್ರಗಳಾಗಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ದೇಹಗಳನ್ನು ಅವರು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರು, ಬರಲಿದ್ದುಂಟಾದವಕ್ಕೆ ಅವರು ಕರೆಕೊಟ್ಟರು, ಅದನ್ನು ಪೃಥ್ವಿಯ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು ಮತ್ತು ದೇಹತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿಹೋದರು, ಏಕೆಂದರೆ ಯಾವ ಮಣಿಹಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಭೌತಿಕ ರೂಪ ತಳೆದಿದ್ದರೋ ಅದನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು.

ಹೌದು, ಮಣಿಹವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಹೊಸ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಹರಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ ಹಾಗೂ ತನ್ನದೇ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಅದು ಸತ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆ(ಋತಚಿತ್). ಅದು ತನ್ನ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಿಂದ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಅಜ್ಞಾನದ,

ಮಿಥ್ಯೆಯ ಲಯಬದ್ಧತೆಯನ್ನು ಕ್ಷೋಭೆಗೊಳಪಡಿಸುತ್ತದೆ, ದೈವೀ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ರೂಪಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಭಗ್ನಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ, ಧ್ವಂಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಅದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವುದನ್ನು, ಪ್ರತಿಭಟಿಸುವುದನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ಪರಿಣಾಮ.

ಭಗವಂತನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯವಿರುವ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನದನ್ನು ಕೈಕೊಂಡರು. ಅಸತ್ಯದ ಮೇಲೆ ದೈವೀಸತ್ಯ ಉಂಟುಮಾಡಬಹುದಾದ ಅಂತಿಮ, ಅನಿವಾರ್ಯ ಪರಿಣಾಮ ಕುರಿತು ಅವರಿಗೆ ಅರಿವಿತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ ಈ ನಾಶವಾಗುವಿಕೆಯ ವಿಧಿಯಿಂದ ಅಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿರುವ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ ಹಿಡಿಯಲು ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಕೂಡಿದ ತಮ್ಮ ತೋಳುಗಳನ್ನು ಮುಂದೆ ಚಾಚಿದರು ಮತ್ತು ದೈವೀಸತ್ಯದ ರೆಕ್ಕೆಗಳಡಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಅವರಿಗಾಗಿ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರುವ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು, ಈ ಆಶ್ರಯ ಸ್ಥಾನ, ಅದರಡಿಯಲ್ಲಿರಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡವರಿಗಾಗಿ ಮಾತ್ರವಿತ್ತು. ಮನುಷ್ಯನಿಗಾಗಿ ಇರುವ ಈ ದೈವೀ ಸೇವಾಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ನೀಡಲು, ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಲು ಕೆಲವರು - ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರಲ್ಲ - ಅವರೊಡನೆ ಜೊತೆಗೂಡಿದರು.

ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ತಮ್ಮ ಭೌತಿಕ ರೂಪಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವನ್ನು ಆ ಜನರಿಗೆ ಸೋಪಾನದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿದರು - ಇಲ್ಲ, ಅವರನ್ನು ಮೇಲ್ಗಡೆಗೆ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಒಯ್ಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಮಾನವ ಸತ್ತೆಗಳು ತಮ್ಮ ಅಜ್ಞಾನೀ ಮಾನವ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಚಿಲ್ಲಿಕೊಟ್ಟು ಅತಿಮಾನಸ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸತ್ತೆಗಳಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರು, ಅದು ಕೋರೆಹುಳ (cocoon) ಕಳಚಿಕೊಂಡು ಚಿಟ್ಟೆಯಾಗಿ ಬರುವಹಾಗಿತ್ತು. - ಆದರೆ ಅಯ್ಯೋ, ಮನುಷ್ಯ ವಿಫಲನಾದ. ಬಹುಶಃ ಹೊಸ ಅದೃಷ್ಟ ಅವನಿಗೆ ಅತಿ ಹೊಸತಾದುದೆಂದು ಎನಿಸಿರಬಹುದು, ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅಂಧಕಾರವನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡ ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಆ ಪ್ರಕಾಶ ಬಹಳ ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕಿಸುವಂತಹದು ಆಗಿರಬೇಕು. ಪ್ರಾಚೀನ ಜನಪದ ಕತೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅಸುರರ ಹಾಗೆ ಮನುಷ್ಯ ಹೊಸ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಮಾನವ ಸಹಜ ಗುರಿಗಳಿಗಾಗಿ ಸೇವಕನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸಿದ್ದ, ಅವನ ಮಾನವ ಆತ್ಮ ದೈವೀಸತ್ಯಕ್ಕೆ ವಿಧೇಯವಾಗಿರುವುದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿತು. ಹೀಗೆ ಮನುಷ್ಯ ದೈವೀ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ.

ಕಾಲ ಮಿಂಚಿಹೋಯಿತು. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ದೇಹತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದರು, ಆದರೆ ಅವರು ಪೃಥ್ವಿಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೆ ಆಧಾರನೀಡುತ್ತ ನಮ್ಮನ್ನು ಪೋಷಿಸುತ್ತ ಅವರ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯ ಇನ್ನೂ ಇದೆ. ನಾವಿನ್ನೂ ದೈವೀಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವಂತಾಗಲಿ ಹಾಗೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವಂತಾಗಲಿ ಎಂದು ಆ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯ ನಮಗೆ ಆಧಾರ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಅವರ ಪ್ರೇಮ ಹಾಗೂ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯ ಇನ್ನೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದಿವೆ ಮತ್ತು ಆಧಾರ ನೀಡುತ್ತವೆ. ಅವರು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ಯೋಗಕ್ಷೇಮಕ್ಕಾಗಿ, ನಮ್ಮ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇದೆ. ಎಂದಿನಂತೆ ಆತ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ಜೀವಿಸುವವರನ್ನು ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ತೋಳುಗಳು ಮುಂದೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತವೆ.

ಆದಾಗ್ಯೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೊಂದಿದೆ.

ನಾವು ಪ್ರಳಯ ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ್ದೆವು. ನಿಮ್ಮ ಸುತ್ತಲೂ ಇರುವುದರತ್ತ ಗಮನ ಹರಿಸಿದರೆ ಅದು ಪ್ರಾರಂಭವಾದುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮಗೆ ಖಚಿತತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಹೊಸ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಕಾರ್ಯನಿರತವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಅದರ ಮೊದಲ ಹಂತ ಆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಆಗಮನವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಆದ್ಯಂತವಾಗಿ ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ಇಡೀ ಜಗತ್ತು ಕ್ಷೋಭೆಗೊಳಗಾದಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ - ಸ್ಥಾಪಿತಗೊಂಡ ಜೀವನದ ಎಲ್ಲ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ನಡವಳಿಕೆಗಳು ಚೂರುಚೂರಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿವೆ, ಸರಕಾರಗಳು ಮೇಲೆದ್ದು ಬರುತ್ತವೆ, ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುತ್ತವೆ, ಮಿಥ್ಯೆ ಹಾಗೂ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರಗಳು ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಆಧಾರವನ್ನೇ ತಿಂದು ಹಾಕುತ್ತಿವೆ, ಮನುಷ್ಯ ರಾಕ್ಷಸೀ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಆಸೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಗೀಳು ಹಿಡಿದವನಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಅವುಗಳೇ ಅವನನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಿವೆ; ಅದರಿಂದಾಗಿ ಇಡೀ ಪೃಥ್ವಿ ವಿನಾಶದತ್ತ ಎಳೆತಕ್ಕೊಳಗಾಗಿದೆ.

ಮನುಷ್ಯನ ಆತ್ಮಕ್ಕೆನಾಗುತ್ತದೆ? ಈ ಆತ್ಮವೆಂದರೇನು? ಅದು ದೈವೀ ಸೂರ್ಯನ ಒಂದು ಕಿಡಿ. ಅದು ತನ್ನ ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಳಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಪ್ರಕಾಶ ನೀಡಿ ಕೆಳಗಿರುವ ಅಂಧಕಾರವನ್ನು ತೊಲಗಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಮೂಲ ಪ್ರಕಾಶವಿರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮಗಳು ಅವರೋಹಣ ಮಾಡುತ್ತವೆ, ಇಲ್ಲಿರುವ ಈ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ಮತ್ತು ಅಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಒಂದು ನಿವಾಸಸ್ಥಾನದ ಇಲ್ಲವೆ ನಿಲುವಂಗಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ, ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ನಿರ್ಮಲಗೊಳಿಸಲು, ಜ್ಞಾನೋದಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತವೆ. ಮತ್ತೆ ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು

ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲಕಾಲದವರೆಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರಲು ತಮ್ಮ ಮೂಲ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಮರಳಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಪ್ರಳಯ ಸಂಭವಿಸಿದಾಗ ಅವು ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿರುವ ತಮ್ಮ ಮೂಲ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಮರಳಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಅದು ಪ್ರೇಮದ ಸಾಹಸ ಕುರಿತು ಅದ್ಭುತವಾದ ರಹಸ್ಯ ಸಂಗತಿ. ಇಂದಿಗೂ ಕೂಡ ಆತ್ಮಗಳು ನಿವೃತ್ತಿ ಹೊಂದುತ್ತವೆ, ಅವು ಕಳೆದು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸದ್ಯದ ಪೃಥ್ವಿ ವಿನಾಶಕ್ಕೊಳಗಾದರೂ, ಆತ್ಮಗಳು ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಪೃಥ್ವಿ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ರೂಪ ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಳಗಾದ, ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ಣವಾಗಿರಿಸಿದ ಮತ್ತು ಪರಿಶುದ್ಧಗೊಳಿಸಿ ಯೋಗ್ಯವಾದವುಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಭಾಗಗಳು ಬಹುಶಃ ಆ ಆತ್ಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಹಾಗಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕೊನೆಗೊಂಡಿಲ್ಲ, ಮನುಷ್ಯ ಏನೋ ಒಂದಿಷ್ಟನ್ನು ಇನ್ನೂ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಪ್ರಳಯ ಇಲ್ಲವೆ ವಿನಾಶ ಒಮ್ಮೆ ಕೊನೆಗೊಂಡ ನಂತರ - ಅದಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ, ಅದೊಂದು ಅವಶ್ಯಕತೆ - ಮುರಿದುಬಿದ್ದು ಚೂರುಚೂರಾದುದನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಎರಡೂ ಕಾರ್ಯಗಳು ಏಕಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತವೆ. ವೇದಿಕೆ ನಿರ್ಮಲಗೊಂಡ ನಂತರ ಹೊಸ ಸೃಷ್ಟಿ ಹೊಸ ಯುಗದ ಆವರ್ತ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ತಯಾರಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ, ಮಾನವರ ಹಾಗೂ ಪೃಥ್ವಿಯ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುವುದು. ಪೃಥ್ವಿಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮರೂಪವಾದ ಆಶ್ರಮ ಕೂಡ ಅದರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರದು. ಅದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆ ಕ್ರಿಯೆ ಇಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಗಾಢ ಹಾಗೂ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದದ್ದಾಗಬಹುದು. ಹಾಗಾಗಿ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದದ್ದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕಾಗುವುದು ಮತ್ತು ಆಚೆಗಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕಾದುಕೊಂಡಿರಬೇಕಾಗುವುದು.

ಆದರೆ ನಾವು ಆಲಸಿಗಳಾಗಿ, ನಿರಾಶೆಗೊಂಡು ವಿಷಣ್ಣತೆಯಲ್ಲಿ ಕಾದುಕೊಂಡಿರಬೇಕೆ? ಇಲ್ಲ, ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯದಕ್ಕಾಗಿ ಅಭೀಪ್ಸೆಪಡುವವರು ಆ ಚಲನೆಗೆ ಸಹಕಾರ ನೀಡಬಹುದು, ಹೊಸ ಆಗಮನಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಹಾಗೂ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಲು ತಮ್ಮನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಬಹುದು. ಮನುಷ್ಯ ಅದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಕೈಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇಡೀ ಪೃಥ್ವಿಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಏಕಾಗ್ರತೆಗಾಗಿ ಒಂದು ಬಿಂದುವಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ತನ್ನದೇ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಿದರೆ, ತನ್ನನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮೇಲಕ್ಕಿತ್ತಿದರೆ, ಉಚ್ಚಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದರೆ ಅದೊಂದು

ಲಾಭವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಅವನು ಹೆಚ್ಚಿನ ತೊಂದರೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಈಗ ಶ್ರೇಷ್ಠಮಟ್ಟದ ತಪಸ್ಸು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ದೇಹದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವರು ನಮಗಾಗಿ ವಿಷಯಗಳು ಸುಲಭವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದು ಈಗ ಆ ರೀತಿಯದಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ರೀತಿಯ ಜೀವನವನ್ನು, ಶ್ರೇಷ್ಠತರ ಗುರಿಗಳಿಗಾಗಿ ತಯಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಬಯಸುವವರು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕಾಗುವುದು. ಅಂತಹರಿಗೆ ಅದು ಸಾಧನಾ ರೂಪದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ, ನಿಜವಾದ ಪ್ರಯತ್ನ ಹಾಗೂ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕ ತಯಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಅತಿಮನಸ್ಸು, ಅಧಿಮನಸ್ಸು, ಉಚ್ಚತರ ಮನಸ್ಸು ಇತ್ಯಾದಿ ದೊಡ್ಡ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇನ್ನುಮುಂದೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಚರ್ಚೆಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ, ಮಾತುಕತೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ ಹಕ್ಕಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವು ಬಹಳ ಸುಂದರ ಕನಸುಗಳು, ಆದರೆ ಅವು ನಮ್ಮ ಅಳವಿನಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಅವು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರಿಗೆ ಸೇರಿರುತ್ತವೆ. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರೇ ಸ್ವತಃ ಹೇಳಿದ್ದು ಹೀಗಿದೆ:

ಬಂಗಾರ ವರ್ಣ ನೀಲಿ ವರ್ಣಗಳ ನಡುವಿರುವ

ರಜತ ವರ್ಣದ ಗಾಳಿಯಲಿ ನನ್ನ ಕನಸುಗಳನೊಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿದೆ

ಅವುಗಳನ್ನು ಮೃದುವಾಗಿ ಸುತ್ತಿಟ್ಟೆ, ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರಲು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟೆ

ಅವು ನಿನ್ನ ಕುರಿತಾದ ಮಣಿಖಚಿತ ಕನಸುಗಳು.

'ದೇವನೊಬ್ಬನ ಶ್ರಮ'

ಈ ಕನಸುಗಳನ್ನು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ನೇಯಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಕಾಳಜಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಅಧಿಮಾನಸದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಲಾಗಿದೆ, ಅದು ಅವರ ಕಾರ್ಯ, ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಷಯ. ಅದರೊಂದಿಗೆ ನಾವು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಆ ಕನಸುಗಳನ್ನು ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ತಮ್ಮ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಅವು ತಮ್ಮದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ತಮ್ಮದೇ ಲಯಬದ್ಧತೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಮೂರ್ತರೂಪ ತಾಳುತ್ತವೆ.

ಹೌದು, ನಾವು ಅವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ತೊಂದರೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಬೇಡ, ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮತ್ತ ನಾವು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ನಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ

ಹಾಗೂ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ, ಹಾಗೂ ನಾವು ಜೀವಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪಶುಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ, ಇಲ್ಲ ಕಾಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಏಣಿಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಕೆಳಗಿನ ಮೆಟ್ಟಲ ಮೇಲಿದ್ದೇವೆ, ಅಲ್ಲಿಂದ ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು. ಅದು ಅತ್ಯಂತ ಭೌತಿಕವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆ, ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಭೌತಿಕ ದೇಹದ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ನೇರವಾಗಿ ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ, ಪೇಚಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗಿದ್ದೇವೆ. ಹಾಗಾಗಿ ನಾವು ಶುದ್ಧೀಕರಣದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಆ ಹಂತದಿಂದ ಎಂದರೆ ದೇಹದೊಂದಿಗೆ ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಮಟ್ಟದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು. ದೇಹವನ್ನು ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಣಿಕವನ್ನು ನಿರ್ಮಲಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಮನಸ್ಸು, ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿರುವ ಉಚ್ಚತರ ಹಂತಗಳಿವೆ, ಅದು ನಮಗೆ ಬಹಳ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿರುವ ವಿಷಯ. ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ನಂತರ ಯೋಚಿಸಬಹುದು.

ಶುದ್ಧೀಕರಣದ ರೀತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನಾವು ಮೊದಲ ಹಂತದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು. ರಾಜಯೋಗ ಸಲಹೆ ನೀಡುವುದರ ಪ್ರಕಾರ ಮೊದಲ ಪಾಠಗಳು ನೇರವಾಗಿ ದೇಹವನ್ನು ಕುರಿತಾಗಿರಬೇಕು. ನಮ್ಮ ದೇಹಕ್ಕೆ ತರಬೇತು ನೀಡಬೇಕು, ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಬೇಕು, ಭೌತಿಕವಾದದ್ದನ್ನು ಮಾರ್ಪಾಡಿಗೆ ಒಳಪಡಿಸಬೇಕು, ಅದಕ್ಕೆ ಮರುಎರಕ ಕೊಡಬೇಕು. 'ಹೊಡೆದಾಡಬೇಡ', 'ಕೆಟ್ಟ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಬೇಡ', 'ಕಳವು ಮಾಡಬೇಡ', 'ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಬೇಡ' ಇತ್ಯಾದಿ ಪಾಠಗಳನ್ನು ನಾವು ಮಗುವಿನ ಹಾಗೆ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಶಿಸ್ತುಪಾಲನೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ವಿಧಾನಗಳು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಾಗೂ ಮೂಲ ಭಾಗಗಳಾಗಿದ್ದವು - ರಾಜಯೋಗದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು 'ಯಮ', 'ನಿಯಮ' (ಅಹಿಂಸಾ, ಆಸ್ತೇಯ ಇತ್ಯಾದಿ) ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮದವರು ಕೂಡ ತಮ್ಮ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ತರಬೇತು ಅಂತಹದೇ ಪಾಠಗಳಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು, ಅವುಗಳಿಗೆ 'ಪಂಚಶೀಲಗಳು' ಎಂಬ ಹೆಸರು ನೀಡಿದರು: ಒಳ್ಳೆಯ ನಡವಳಿಕೆ (ವಿನಯ ಇತ್ಯಾದಿ). ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರ, ಧ್ಯಾನ, ಏಕಾಗ್ರತೆ ಇವೆಲ್ಲ ಬಹಳ ಕಾಲದ ನಂತರ ಬಂದವು, ಅವುಗಳಿಗಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ಬಹಳ ಎತ್ತರಕ್ಕೇರಿ ಹೋಗಿರುತ್ತಿದ್ದ. ಸಮಾಧಿ ಸ್ಥಿತಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಎತ್ತರದ ಮೇಲಿದ್ದುದಾಗಿತ್ತು. ಆ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿಯೇ ಪ್ರಾಚೀನ ಯುಗಗಳಲ್ಲಿ ನೀವು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ, ಕೇವಲ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾಗಲೂ ಕೂಡ, ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮೊದಲು ನೀವು

ಹಕ್ಕನ್ನು ದೊರಕಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. - ನೀವು ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪರಿಶುದ್ಧಗೊಳಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ತಮ್ಮ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ “ಈ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ತಪಸ್ಸನ್ನು ನೀವು ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ, ನನ್ನ ದೇಹದ ಆಧಾರದಿಂದ ನೆಗೆತ ಮಾಡಿ ನೀವು ಮೇಲಕ್ಕೇರಿ ಹೋಗಬಹುದು” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಜಿಗಿತದ ಮಣೆ (spring board)ಯ ಹಾಗೆ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ತಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದ್ದರು, ಅದರಿಂದಾಗಿ ನಾವು ಮೇಲಕ್ಕೇರಿ ಹೋಗಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದರ ಲಾಭವನ್ನು ನಾವು ಪಡೆಯಲಿಲ್ಲ, ನಾವು ಕೇವಲ ಅದರ ಮೇಲೆ ಕುಣಿದಾಡುತ್ತ ಹೋದೆವು. ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಕೇವಲ ಹೊಡೆತಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾವೆಲ್ಲಿಗೂ, ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ, ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಿಗೂ ತಲುಪಲಿಲ್ಲ.

ನರಕದ ದ್ವೇಷ, ಮಾನವರ ಮತ್ತರ ಇವು ಮಾತ್ರ

ಜಗತ್ತಿನಾರಂಭದಿಂದ ನಾ ದೊರಕಿಸಿದ ಪುಸ್ತಕ

‘ದೇವನೊಬ್ಬನ ಶ್ರಮ’ - ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ಈ ಸಲವೂ ಕೂಡ ಅದು ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ನಾವು ಮೇಲೇರಿ ಹೋದದ್ದು ಕ್ವಚಿತ್, - ನಮ್ಮ ಪತನಗಳು ನಮ್ಮ ಮೇಲೇರುವಿಕೆಗಳಿಗಿಂತ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದವು. ಆ ಸುವರ್ಣಾವಧಿಯನ್ನು ನಾವು ಕಳೆದುಕೊಂಡೆವು. ಆಂತರಿಕ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಆಂತರಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ ಬಯಸುವ ನಾವು ಮೊದಲಿನಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು.

ಸಹಜವಾಗಿ, ಮಾನಸಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಜನರು ಹಲವಾರಿದ್ದಾರೆ, ಹೆಚ್ಚಿನದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಸಿದ್ಧರಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲವೆ ಯೋಗ್ಯರಾಗಿಲ್ಲ, ಅವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿರುವ ಅತ್ಯುಚ್ಚ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಎಂದರೆ ಬೌದ್ಧಿಕ ಊಹಾಪೋಹ ಇಲ್ಲವೆ ತತ್ವಜ್ಞಾನದ ವೃತ್ತಿ - ಅದು ಅವರ ಆದರ್ಶ ಹಾಗೂ ಗುರಿ, ಅವರು ತಲುಪಬಹುದಾದ ಅತ್ಯುಚ್ಚವಾದದ್ದು, ಮಾನಸಿಕ ಮಟ್ಟದ ಚರ್ಚೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಬಹುದು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬುದ್ಧಿಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ಅವರು ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಬಗೆಯ ವಾತಾವರಣವನ್ನು, ಮನಸ್ಸಿನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಚಿಂತನವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಬಹುದು, ಅದೂ ಕೂಡ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆಧುನಿಕ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇವು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರೀಗತಗೊಂಡ ಬಾಹ್ಯ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ, ಅದರಲ್ಲೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಯುರೋಪ

ಹಾಗೂ ಅಮೆರಿಕಾ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬೌದ್ಧಿಕ ಪ್ರಕಾಶವಷ್ಟೇ ಬೆಳಕು ನೀಡುವಂತಹ ಹಾಗೂ ಅಪ್ರತಿಮ ಪ್ರಭುವಾಗಿದೆ, ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಲಿ, ಊಹಾಪೋಹದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿರಲಿ, ಅವರು ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಒಂದಿಷ್ಟು ಮಾನಸಿಕ ಮಟ್ಟದ ಜ್ಞಾನ, ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗಿನ ಪರಿಶುದ್ಧತೆ ಹಾಗೂ ಸ್ಪಷ್ಟತೆಗಳನ್ನು ದೊರಕಿಸಬಲ್ಲರು.

ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಹಾಗೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಸ್ಕಾರ ಕೊಡಬೇಕು ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ತಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟಕ್ಕೇರಿಸಬೇಕು ಹಾಗೂ ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಳಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರೇಪಡುವವರಿಗೆ ಈಗ ತಪಸ್ಸಿನ, ಆ ಅಭಿಪ್ರೇಯನ್ನು, ಕಠಿಣ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಕುರಿತು ತಮ್ಮೆಲ್ಲ ಶಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಸಂಕಲ್ಪಗಳ ಗಾಢವಾದ ಏಕಾಗ್ರತೆಯಲ್ಲಿರುವುದರ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಅವರು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಒಂದೇ ಕಾರ್ಯವೆಂದರೆ ಸ್ವ-ಶುದ್ಧೀಕರಣ - ದೇಹದ ಶುದ್ಧೀಕರಣ, ಪ್ರಾಣಿಕದ ಶುದ್ಧೀಕರಣ, ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಇಡಿಯಾದ ನಿಮ್ಮ ಆಧಾರಕ್ಕೆ ಎಂದರೆ ಅದರ ಭೌತಿಕ ಹಾಗೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅದರ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಿಕ ಭಾಗಗಳಿಗೆ ಮರುನಿರ್ದೇಶನ ನೀಡುವುದು ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಸಂಘಟಿಸುವುದು, ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆ ಇರಲೆಂದು ಬಯಸುವವರು ತಳದತ್ತ ಸಾಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಈ ಶುದ್ಧೀಕರಣವನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯತ್ತು? ಯಾವುದರ ಭವಿಷ್ಯತ್ತು? ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಆತ್ಮದ ಭವಿಷ್ಯ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ತೋಳುಗಳಲ್ಲಿದೆ. ಸೃಷ್ಟಿಯ ಭವಿಷ್ಯತ್ತು ಹೊಸ ದೈವೀ ಅರುಣೋದಯದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಭೌತಿಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತಯಾರಾಗಿದೆ, ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಯಾರಾಗಿದೆ. ಅದು ಕಾದುಕೊಂಡಿದೆ. ಅದರ ಆಗಮನ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದದ್ದು, ಅದನ್ನು ಯಾವ ಶಕ್ತಿಯೂ ತಡೆಗಟ್ಟಲಾರದು. ಅದು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಭೌತಿಕದಲ್ಲಿ ಪೃಥ್ವಿಯ ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲಿನ ಅಡೆತಡೆಗಳ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ಕಾದುಕೊಂಡಿದೆ. ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದ ಜನರು, ಯುಗ-ಯುಗಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಡಿ ಹೊಗಳಿದ ಸನಾತನ ಅರುಣೋದಯದ ಕನಸು ನನಸಾಗುವುದು.

ಓ, ಎಲ್ಲ ಪ್ರಕಾಶಗಳಿಗೆ ಪ್ರಕಾಶ ನೀಡುವ ಪರಮೋಚ್ಚ ದೈವೀ ಪ್ರಕಾಶ ಬಂದಿದೆ.

(ಋಗ್ವೇದ 1. 113.1)

*

ಮುಂದಿನ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಶುದ್ಧೀಕರಣ ಕುರಿತು ನೀಡಿದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ಅವರ ಬರಹಗಳಿಂದ ಸಂಕಲನ ಮಾಡಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

(ಸಂ - AIM)

*

ಭಾಗ - I : ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದೇನು?

ನಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ಸತ್ತೆ ಹಾಗೂ ಅದರ ಉಪಕರಣಗಳು

ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ನಿಜವಾದ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು, ಪ್ರಾಣ ಹಾಗೂ ದೇಹಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಮತ್ತು ಸಾಮೂಹಿಕ ಅನುಭವಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಆತ್ಮನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆತ್ಮ ಅನಂತ ಅಸ್ತಿತ್ವವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದೆ, ಅದು ತೋರಿಕೆಯ ಸತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಅನುಭವಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅದು ಅನಂತ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಾಗಿದೆ, ಅದು ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಸಾಂತ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಮಿತಿಯ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸುತ್ತದೆ, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಅದು ಅನೇಕ ಬಗೆಯ ಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ದೊರಕಿಸುವಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಸತ್ತೆಯ ಅನಂತ ದಿವ್ಯಾನಂದ: ಅದು ತನ್ನನ್ನು ಹಾಗೂ ತನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಕುಗ್ಗಿಸುತ್ತದೆ, ಮರೆಯಲಿರಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ, ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಹಾಗೆಯೇ ಅದರ ತೋರಿಕೆಯ ಮಬ್ಬುತನ ಮತ್ತು ತನ್ನದೇ ಸ್ವಭಾವದ ನಿರಾಕರಣ ಇವುಗಳಿಗೆ ಹಲವಾರು ರೂಪಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಅದು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಸನಾತನ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ, ಆದರೆ ಈ ಸಂಕೀರ್ಣತೆ, ಅನಂತವಾದದ್ದನ್ನು ಸಾಂತವಾದದ್ದರಲ್ಲಿ ಗಂಟು ಗಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು, ರಹಸ್ಯ ಬಿಡಿಸಿ ತೋರಿಸುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ ಮುಖಗಳನ್ನು ವಿಶ್ವಂಭರ ಹಾಗೂ ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ನಾವು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮೊಳಗಿರುವ ಈ ನಮ್ಮ ಸತ್ತೆಯ ಸಾರಭೂತ ಆತ್ಮವಾದ ಸನಾತನ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದನನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವುದು ಸ್ಥಿರವಾದ ಆಧಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅದರ ನಿಜವಾದ ಸ್ವಭಾವ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವಂತೆ ನಮ್ಮ ಉಪಕರಣಗಳಾದ ಅತಿಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಪ್ರಾಣ ಹಾಗೂ ದೇಹಗಳಲ್ಲಿ ದೈವಿಕವಾಗಿ ಜೀವಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ತತ್ವವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಅತಿಮನಸ್ಸು, ಮನಸ್ಸು, ಪ್ರಾಣ ಹಾಗೂ ದೇಹ ಈ ನಾಲ್ಕು ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಕಾರ್ಯಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಆತ್ಮ ತನ್ನ ಪ್ರಕಟಣೆಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತದೆ.

(21/598-99)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ನಮ್ಮ ಗುರಿಯಾದ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ಈ ಮಟ್ಟವನ್ನು ನಾವು ತಲುಪಿದಾಗ ನಾವು ಅರಸುತ್ತಿರುವ ಸತ್ಯ ನಾಲ್ಕು ಮುಖಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಗ್ರಹಿಸುತ್ತೇವೆ: ದೈವೀ ಪ್ರೇಮ, ದೈವೀ ಜ್ಞಾನ, ದೈವೀ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹಾಗೂ ದೈವೀ ಸೌಂದರ್ಯ ಇವೇ ಆ ನಾಲ್ಕು ಮುಖಗಳಾಗಿವೆ. ದೈವೀ ಸತ್ತೆ ಆ ನಾಲ್ಕು ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳು ನಮ್ಮ ಸತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತವಾಗಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತವೆ. ಚೈತ್ಯ ನಿಜವಾದ ಹಾಗೂ ಪರಿಶುದ್ಧ ಪ್ರೇಮದ ವಾಹನವಾಗುತ್ತದೆ, ಮನಸ್ಸು ತಪ್ಪೆಸಗದ ಜ್ಞಾನದ ವಾಹನವಾಗುತ್ತದೆ, ಪ್ರಾಣಿಕ ಅಜೀಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು, ಬಲವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತದೆ, ದೇಹ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸೌಂದರ್ಯ ಹಾಗೂ ಸಾಮರಸ್ಯಗಳ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

(12/8)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಉಪಕರಣಗಳ ಆವಶ್ಯಕತೆ

ಪ್ರಜ್ಞೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇರುವ ಉಪಕರಣಗಳು ಹೀಗೆ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳತ್ತ ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ: ಉಪಕರಣಗಳತ್ತ ಗಮನ ಹರಿಸೋಣ. ಮಾನಸಿಕ ಸತ್ತೆಯಿದೆ, ಅದು ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುತ್ತದೆ, ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಸತ್ತೆಯಿದೆ, ಅದು ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುತ್ತದೆ, ಪ್ರಾಣಿಕ ಸತ್ತೆಯಿದೆ, ಅದು ಕ್ರಿಯೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುತ್ತದೆ, ದೈಹಿಕ ಸತ್ತೆಯಿದೆ, ಅದು ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಪ್ರತಿಭೆಯುಳ್ಳ ಮನುಷ್ಯ ಏನನ್ನಾದರೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಸುಂದರವಾದ ಏನೋ ಒಂದನ್ನು ಮಾಡಬಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಭೆಯಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಈ ಪ್ರತಿಭಾವಂತನಿಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಉಪಕರಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಾಗ ಅವನು ಅದ್ಭುತವಾದ ಏನೋ ಒಂದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಂಗೀತಗಾರನ

ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಧ್ವನಿ ಹೊರಡಿಸುವ ಕೆಲವು ಪಟ್ಟಿಗಳಿಲ್ಲದ, ಹಾಳಾದ ಪಿಯಾನೋ ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಅವನು ಸುಂದರವಾದ ಏನೋ ಒಂದನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುತ್ತಾನೆ, ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಧ್ವನಿ ಹೊರಡಿಸುವ ಒಳ್ಳೆಯ ಪಿಯಾನೋ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಅವನು ಅದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಸುಂದರವಾದ ಏನೋ ಒಂದನ್ನು ಮಾಡುವನು. ಈ ಎರಡೂ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಒಂದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಉಪಕರಣ ಬೇಕಾಗುವುದು - ಮಾನಸಿಕ, ಪ್ರಾಣಿಕ, ಚೈತ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಹಾಗೂ ಭೌತಿಕ ಕ್ಷಮತೆಗಳುಳ್ಳ ದೇಹ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವುದು.

ಭೌತಿಕವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ದೇಹದ ರಚನೆ ಕೆಟ್ಟದ್ದಾಗಿದ್ದರೆ, ಕೆಟ್ಟ ವ್ಯವಸ್ಥೆ-ಗೊಳಗಾಗಿದ್ದರೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ತರಬೇತು ಇದ್ದಾಗಲೂ, ಸುಂದರವಾದ, ಸರಿಯಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡ ದೇಹ ಮಾಡಬಹುದಾದ ವ್ಯಾಯಾಮವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ನಿಮಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಅದು ಹಾಗೇ ಇದೆ, ಮಧ್ಯಮ ಹಂತದ ಯೋಗ್ಯತೆಯುಳ್ಳ ಇಲ್ಲವೆ ಕೆಟ್ಟ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಘಟನೆಗೊಂಡ ಮನಸ್ಸಿರುವ ಮನುಷ್ಯನಿಗಿಂತ ಸಂಕೀರ್ಣವಾದ, ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ, ಸುಸಂಸ್ಕೃತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಂಘಟನೆಗೊಳಗಾದ ಮನಸ್ಸಿರುವ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ನೀವು ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಬೇಕು, ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ಪ್ರಜ್ಞೆಯುಳ್ಳವರಾಗಬೇಕು, ನಿಮ್ಮ ಆದರ್ಶಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಸಂಘಟಿಸಬೇಕು, ಆದರೆ ಅದೇ ವೇಳೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ದೇಹದಲ್ಲಿರುವ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಅಲಕ್ಷಿಸುವುದು ಬೇಡ.

*

ಶುದ್ಧೀಕರಣದ ಹಾಗೂ ಏಕತೆಗೊಳಪಡಿಸುವ ಈ ಶ್ರಮಸಾಧನೆಯನ್ನು ನೀವು ಬೆಂಬತ್ತಿರುವಾಗ, ಅದೇ ವೇಳೆಗೆ, ನಿಮ್ಮ ಸತ್ತೆಯ ಬಾಹ್ಯ ಹಾಗೂ ಉಪಕರಣ ರೂಪದ ಭಾಗವನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಮೃದುವಾದ ಮತ್ತು ಸಮೃದ್ಧವಾದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಅದು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಅರಸುತ್ತಿರುವ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಯೋಚನೆಯ ಒಂದು ರೂಪ ಕೊಡಬಹುದು, ಆ ರೂಪ ವಿಚಾರದ ಶಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಸ್ಪಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಈ ಯೋಚನೆ ತನ್ನನ್ನು ಶಬ್ದಗಳ ಹೊದಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಅರಸಿದಾಗ ಅದು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಸಾಕಷ್ಟು

ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಶಬ್ದಗಳು ಯೋಚನೆಯನ್ನು ತೆರೆದು ತೋರಿಸುತ್ತವೆ, ಅದನ್ನು ವಿರೂಪಗೊಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಆಕಾರ ಒದಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿರುವ ನಿಮ್ಮ ಸೂತ್ರ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲ ಭಾವನೆಗಳಲ್ಲಿ, ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದ ಎಲ್ಲ ಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ, ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯರೂಪಗಳಲ್ಲಿ, ನಿಮ್ಮ ಸತ್ತೆಯ ಎಲ್ಲ ಚಲನೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಬೇಕು. ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಈ ಚಲನೆಗಳೇ ಸ್ವತಃ, ಸತತ ಪ್ರಯತ್ನದ ಮೂಲಕ, ಅವುಗಳ ಅತ್ಯುಚ್ಚ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

(4/40-41, 12/4)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ದೈವೀ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಮುಕ್ತ ಸ್ವಭಾವದ್ದಾಗಿದೆಯಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯ, ದಿವ್ಯಾನಂದ ಹಾಗೂ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಗಳ ಸ್ವಭಾವದ್ದೂ ಆಗಿದೆ. ಒಂದೆಡೆಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ದೈವೀ ಸತ್ತೆಯ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಪ್ರತಿಫಲನ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದೆಡೆಗೆ ಜೀವನದ ಪರಿಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ಬಾಹ್ಯ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ನಾವಾಗಿರುವ ಸಂಕೀರ್ಣ ಉಪಕರಣದ ಮೂಲಕ ಅದರ ದೈವೀಸತ್ತೆದ ಹೊರಹರಿಯುವಿಕೆ ಇವು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಸಮಗ್ರ ಪರಿಶುದ್ಧತೆ ಸಮಗ್ರ ಮುಕ್ತಿಗಾಗಿ ಇರುವ ಷರತ್ತಾಗಿದೆ. ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ಸಮಗ್ರ ದಿವ್ಯಾನಂದವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ದೈವೀ ಸಂಕೀತಗಳೆಂದು ನೋಡಲಾದ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿರುವ ಆನಂದ ಹಾಗೂ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿರದೆ ಇದ್ದುದರ ಆನಂದ ಇವೆರಡೂ ಇರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅದು ಮಾನವ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಕುಲದ ಸಮಗ್ರ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ಮಾದರಿಯೊಂದನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸತ್ತೆಯ ಮುಕ್ತ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಕತೆ, ಪ್ರೇಮ ಹಾಗೂ ಸಂತೋಷ, ಜ್ಞಾನದ ಲೀಲೆ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಸಂಕಲ್ಪ ಹಾಗೂ ನಿರಹಂಕಾರದ ಕ್ರಿಯೆಯ ಸಂಕಲ್ಪ ಇವುಗಳ ಲೀಲೆ ಆ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಗೆ ಆಧಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

(16/43)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಮೊದಲು ನಿಮ್ಮ ಸತ್ತೆಯ ಭಿನ್ನ ಭಾಗಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವಿವುಳ್ಳವರಾಗಿರಿ

ನಿಮ್ಮ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಗಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ, ನಿಮ್ಮ ಸತ್ತೆಯ ಭಿನ್ನ ಭಾಗಗಳು ಹಾಗೂ ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವಿವುಳ್ಳವರಾಗುವುದು

ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆ. ಈ ಭಿನ್ನ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರಿಂದ ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ಭಿನ್ನವಾಗಿ ನೋಡುವುದನ್ನು ನೀವು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಅದರಿಂದಾಗಿ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ಹಲವಾರು ಪ್ರಚೋದನೆಗಳು, ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳು, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕ್ರಿಯೆಯತ್ತ ಎಳೆದೊಯ್ಯುವ ಸಂಘರ್ಷಕ್ಕೊಳಗಾದ ಸಂಕಲ್ಪಗಳು ಹೀಗೆ ಈ ಎಲ್ಲ ಚಲನೆಗಳ ಮೂಲದ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಅರಿವನ್ನು ತಂದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅದು ತತ್ವರವಾಗಿ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿದ್ದು ಪಟ್ಟುಹಿಡಿಯುವಿಕೆ ಹಾಗೂ ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯಗಳನ್ನು ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಬೇಡುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವಭಾವ, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ವಭಾವ ಅವನು ಯೋಚಿಸುವ, ಭಾವನೆಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವ, ಮಾತನಾಡುವ ಮತ್ತು ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಅನುಕೂಲಕರ ವಿವರಣೆ ನೀಡುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಚಲನೆಗಳನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಕಾಳಜಿಯಿಂದ ಅವಲೋಕಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ, ಅವುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಅತ್ಯುಚ್ಚ ಆದರ್ಶದ ನ್ಯಾಯಮಂಡಲಿಯ ಮುಂದೆ, ಅದು ನೀಡುವ ತೀರ್ಪಿಗೆ ಅಧೀನವಾಗುವ ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯದ ಸಂಕಲ್ಪದೊಂದಿಗೆ, ತರುವುದರ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ತಪ್ಪುಮಾಡದ ವಿವೇಚನಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಭರವಸೆ ತಾಳಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ನಾವು ನಿಜವಾಗಿ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮ ಸತ್ತೆಯ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಕ್ಷಮತೆಯನ್ನು ದೊರಕಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ, ಎಂದರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಯಾವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಜವಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಲಾಗಿದೆ, ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲಿನ ನಮ್ಮ ಮಣಿಹವೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದರೆ ಆಗ ನಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಸತ್ಯವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ, ಸತತ ತಿರಸ್ಕರಿಸಬೇಕು ಇಲ್ಲವೆ ನಮ್ಮಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ, ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸತ್ತೆಯ ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳನ್ನು, ಅಂಶಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಚೈತ್ಯ ಕೇಂದ್ರದ ಸುತ್ತ ಸಾಮರಸ್ಯದಿಂದ ಇಡಿಯಾಗಿರುವಂತೆ ಸಂಘಟಿಸಬಹುದು.

(12/3-4)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ನಮ್ಮ ಸತ್ತೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಗಕ್ಕೆ ಅದರದೇ ಸ್ವಭಾವವಿದೆ, ಇಲ್ಲವೆ ಅದೇ ಭಾಗ ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಭಿನ್ನ ಸ್ವಭಾವಗಳಿವೆ.

(22/233)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಉಪಕರಣಗಳ ಶುದ್ಧೀಕರಣ

ದೈಹಿಕ ಶುದ್ಧೀಕರಣ

. . . ತರ್ಕಬದ್ಧ ಹಾಗೂ ವಿವೇಚನಾಯುಕ್ತ ದೈಹಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ ದೇಹ ಸಾಕಷ್ಟು ಬಲಿಷ್ಠ ಹಾಗೂ ನಮ್ಯವಾಗುವಂತೆ, ಭೌತಿಕ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಬಯಸುವ ಸತ್ಯಶಕ್ತಿಗೆ ಯೋಗ್ಯ ಉಪಕರಣವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ದೇಹ ಆಳಿಕೆ ನಡೆಸಬಾರದು. ಅದು ಆಚ್ಛೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕು. ಅದರ ಸ್ವಭಾವದಿಂದಲೇ ಅದು ನಮ್ಮ ಹಾಗೂ ಆಜ್ಞಾಧಾರಕ ಸೇವಕನಾಗಿದೆ. ದುದೈವವಶಾತ್ ಅದರ ಒಡೆಯರಾದ ಮನಸ್ಸು ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಣಿಕ ಇವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಅದಕ್ಕಿರಬೇಕಾದ ವಿವೇಚನಾಶಕ್ತಿ ಇರುವುದು ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಹಿತಕ್ಕೆ ಅದು ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ, ಕುರುಡಾಗಿ ಮನಸ್ಸು, ಪ್ರಾಣಗಳ ಆಚ್ಛೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸು ತನ್ನ ಮತ ತತ್ವಗಳು, ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನ ಹಾಗೂ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯ ತತ್ವಗಳು ಇವುಗಳ ಮೂಲಕ, ಪ್ರಾಣಿಕ ತನ್ನ ಭಾವೋದ್ರೇಕಗಳು, ಅತಿರೇಕಗಳು ಮತ್ತು ದುಂದುಗಾರಿಕೆ ಇವುಗಳ ಮೂಲಕ ದೇಹದ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಸಮತೋಲನವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುವವು ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ದಣಿವು, ಬಳಲಿಕೆ ಮತ್ತು ರೋಗಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವವು. ದೇಹವನ್ನು ಈ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಬೇಕು, ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಕೇವಲ ಸತ್ತೆಯ ಚೈತ್ಯಕೇಂದ್ರದೊಡನೆ ಸತತ ಏಕತೆಯಲ್ಲಿರುವುದರ ಮೂಲಕ ಮಾಡಬಹುದು. ದೇಹಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೂ ತಾಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಅದ್ಭುತ ಕ್ಷಮತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ದೇಹ ಮಾಡಬಲ್ಲದು. ಈಗ ಆಳಿಕೆ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಭುಗಳ (ಮನಸ್ಸು ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಣಿಕಗಳ) ಆಳಿಕೆಗೆ ಒಳಗಾಗುವುದರ ಬದಲಾಗಿ ಸತ್ತೆಯ ಕೇಂದ್ರ ಸತ್ಯದ ಆಳಿಕೆಗೆ ಒಳಗಾದಾಗ ದೇಹ ಕಾರ್ಯಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಎಂತಹ ಕ್ಷಮತೆ ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾಗುವಿರಿ. ಸ್ಥಿರ ಮತ್ತು ಅಚಂಚಲವಾದದ್ದು, ಬಲಿಷ್ಠ ಹಾಗೂ ಸಮಚಿತ್ತದ್ದು ಆದ ಅದು ಅದರಿಂದ ನೀವು ಬಯಸಿದ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಬಳಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು, ಚೇತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಕಲಿತಿರುತ್ತದೆ. ದೇಹ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗುವಂತೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವ

ಚೈತನ್ಯಗಳನ್ನು ವಿಶ್ವಂಭರ ಶಕ್ತಿಗಳ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ದೊರಕಿಸುವುದರಿಂದ ಅದು ದಣಿದುಕೊಳ್ಳದೆ ಚೇತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾದ ಹಾಗೂ ಸಮತೋಲನ-ದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಈ ಜೀವನದಲ್ಲಿಯ ಹೊಸ ಸಾಮರಸ್ಯ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತದೆ, ಅದು ಉಚ್ಚತರ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸಾಮರಸ್ಯದ ಪ್ರತಿಫಲನವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ದೇಹಕ್ಕೆ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನೂ ಹಾಗೂ ರೂಪದ ಆದರ್ಶ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಈ ಸಾಮರಸ್ಯ ಪ್ರಗತಿಪರ ಹಾಗೂ ಚಲನಶೀಲವಾದದ್ದು, ಏಕೆಂದರೆ ಸತ್ತೆಯ ಸತ್ಯ ಚಲನಶೀಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಹೆಚ್ಚು ಇಡಿಯಾದ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಳಗೊಳ್ಳುವ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿಶೀಲ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ನಿರಂತರ ತೆರೆದು ತೋರಿಸುವುದು. ಪ್ರಗತಿಪರ ಸಾಮರಸ್ಯದ ಈ ಚಲನೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದನ್ನು ದೇಹ ಕಲಿತುಕೊಂಡ ಕೂಡಲೆ, ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನ ವಿಧಾನದ ಮೂಲಕ ಅದು ವಿಘಟನೆ ಹಾಗೂ ವಿನಾಶಗಳಿಂದ ಪಾರಾಗಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಮರಣದ ಮಾರ್ಪಡಿಸಲಾಗದ ನಿಯಮ, ಇನ್ನುಮುಂದೆ, ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಾಣಿಕದ ಶುದ್ಧೀಕರಣ

ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಾಣಿಕ ಸತ್ತೆ ಪ್ರಚೋದನೆಗಳು ಹಾಗೂ ಆಸೆಗಳು, ಉತ್ಸಾಹ ಮತ್ತು ಹಿಂಸೆ, ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ಚೈತನ್ಯ ಮತ್ತು ಹತಾಶೆಯ ಖಿನ್ನತೆಗಳು, ಭಾವೋದ್ರೇಕಗಳು ಹಾಗೂ ಬಂಡಾಯಗಳು ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯ ಸ್ಥಾನವಾಗಿದೆ. ಅದು ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ಚಲನೆಗೊಳಪಡಿಸುವುದು, ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಆದರೆ ಮಾನವನಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಾಣಿಕವನ್ನು ಶಿಸ್ತಿಗೆ ಒಳಪಡಿಸುವುದು ಶಿಸ್ತುಪಾಲನೆಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿಣ ಭಾಗವಾಗಬಹುದು. ಅದು ದೀರ್ಘ ಮತ್ತು ಒತ್ತಾಯ ತರುವ ಶ್ರಮವಾಗಿದ್ದು ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ತಾಳ್ಮೆ ಮತ್ತು ಪರಿಪೂರ್ಣ ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯ ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಿಷ್ಕಪಟ್ಯರಾದರೆ ಇದ್ದಾಗ ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದಲೇ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಮತ್ತು ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಕೈಕೊಂಡ ಪ್ರಯತ್ನ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಣಿಕದ ಸಹಕಾರದೊಂದಿಗೆ ಯಾವ ಸಿದ್ಧಿಯೂ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಯಾವ ಪರಿವರ್ತನೆಯೂ ಅವ್ಯವಹಾರಿಕವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತೊಂದರೆ ಈ ಸತತ ಸಹಕಾರವನ್ನು ದೊರಕಿಸುವುದರಲ್ಲಿದೆ. ಪ್ರಾಣಿಕ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯಕರ್ತ, ಆದರೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಸಲ ಅದು ತನ್ನದೇ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಅರಸುತ್ತದೆ. ಆ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಇಡಿಯಾಗಿ ಅಥವಾ ಭಾಗಶಃ

ನಿರಾಕರಿಸಿದರೆ ಪ್ರಾಣಿಕಕ್ಕೆ ಕ್ರೋಧವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ, ಅದು ರೇಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಹರತಾಳ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅದರ ಚೈತನ್ಯ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಮಾಯವಾಗುತ್ತದೆ, ಅದರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಜನರಿಗಾಗಿ, ವಸ್ತು-ವಿಷಯಗಳಿಗಾಗಿ ಜುಗುಪ್ಸೆ, ನಿರುತ್ಸಾಹ, ಇಲ್ಲವೆ ಬಂಡಾಯ ಮತ್ತು ಅತ್ಯಪ್ಪಿ ಇರುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಅಚಂಚಲರಾಗಿರುವುದು, ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳದೆ ಇರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇಂತಹ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಮನುಷ್ಯ ಮೂರ್ಖತನದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಕ್ರಮಬದ್ಧ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಹಲವಾರು ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸಿದ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಕೆಲವೇ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಳುಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ತಮ್ಮ ಚೈತನ್ಯತೆಯೊಡನೆ ಸಂಪರ್ಕ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡ ಜನರಿಗೆ ಇಂತಹ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಅಲ್ಪಕಾಲ ಉಳಿಯುವಂತಹವು ಮತ್ತು ಕಡಿಮೆ ಅಪಾಯಕಾರಿ, ಚೈತನ್ಯಕ್ಕೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಅಭಿಪ್ರೇಯ ಜ್ವಾಲೆ ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಆದರ್ಶದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇವು ಜೀವಂತ ಇರುವಂತೆ ಕಾಪಾಡುತ್ತದೆ. ಚೈತನ್ಯದೊಡನೆ ಸಂಪರ್ಕವಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಜನರು ಈ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾಣಿಕದೊಡನೆ, ತುಂಟ ಮಗನೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ, ಪಟ್ಟು ಹಿಡಿದು ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ವ್ಯವಹರಿಸಬಲ್ಲರು, ಅದಕ್ಕೆ ಸತ್ಯ ಹಾಗೂ ಪ್ರಕಾಶಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಬಲ್ಲರು, ಅದಕ್ಕೆ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡಲು ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಸದ್ಭಾವನೆ ಎಚ್ಚತ್ತುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಅವರು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವರು, ಆ ಸದ್ಭಾವನೆ ಕೆಲಕಾಲದವರೆಗೆ ಮುಸುಕು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ತಾಳ್ಮೆಯಿರುವ ಇಂತಹ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆಯಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬಿಕ್ಕಟ್ಟನ್ನು ಹೊಸ ಪ್ರಗತಿಯತ್ತ ಹೊರಳಿಸಬಹುದು, ಗುರಿಯತ್ತ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡುವಂತೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಪ್ರಗತಿ ನಿಧಾನವಾಗಬಹುದು, ಅದು ಮರಳಿ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದುಬಿಡುವುದು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಸಂಭವಿಸಬಹುದು, ಆದರೆ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರೆ ಮನುಷ್ಯ ಒಂದು ದಿನ ಜಯ ಸಾಧಿಸುವುದು ನಿಶ್ಚಿತ, ಮತ್ತು ಸತ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಉಜ್ವಲ ಪ್ರಕಾಶದ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ತೊಂದರೆಗಳು ಕರಗಿ ಹೋಗುವವು ಮತ್ತು ಮಾಯವಾಗುವವು.

ಮನಸ್ಸಿನ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಹಾಗೂ ಶುದ್ಧೀಕರಣ

ಈ ಆಂತರಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಪೂರಕವಾಗುವಂತೆ ಮನಸ್ಸಿನ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಕಡೆಗೂ ಲಕ್ಷ್ಯಗೊಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಏಕೆಂದರೆ ಮಾನಸಿಕ ಉಪಕರಣ ಶ್ರೇಷ್ಠ

ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೆರವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಮನಾಗಿ ಅಡಚಣೆಯನ್ನೂ ಉಂಟು-ಮಾಡಬಹುದು. ಅದರ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಮನಸ್ಸು ತನ್ನ ದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಸೀಮಿತವಾದದ್ದು, ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಕುಚಿತವಾದದ್ದು, ಕಲ್ಪನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನದು ಆಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಲು ನಯೋಪಾಯದ್ದನ್ನಾಗಿ ಹಾಗೂ ಗಾಢವಾದದ್ದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಸತತ ಪ್ರಯತ್ನ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಅನೇಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳಿಂದ ಪರಿಗಣಿಸುವುದರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಆಚರಣೆ ಇದೆ, ಅದು ಯೋಚನೆಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ರೀತಿಯ ನಮ್ರತೆ ಹಾಗೂ ಔನ್ನತ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಆ ಆಚರಣೆ ಎಂದರೆ ಮೊದಲು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ರೂಪಿಸಲಾದ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಬೇಕು, ನಂತರ ಅಷ್ಟೇ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ರೂಪಿಸಲಾದ, ಮೊದಲಿನದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಬೇಕು, ನಂತರ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಚಿಂತನದ ಮೂಲಕ ಆ ಸಮಸ್ಯೆ ವಿಸ್ತಾರಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು ಇಲ್ಲವೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅತೀತವಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕು, ಇದನ್ನು ಭವ್ಯವಾದ, ಉಚ್ಚತರವಾದ, ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಳಗೊಳ್ಳುವ, ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ವೈರುಧ್ಯಗಳನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸುವ ಸಮನ್ವಯ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಅದೇ ಬಗೆಯ ಇತರ ಅನೇಕ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಕೆಲವು ಆಚರಣೆಗಳು ಚಾರಿತ್ರ್ಯದ ಮೇಲೆ ಲಾಭದಾಯಕ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಹಾಗಾಗಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಎರಡು ಬಗೆಯ ಅನುಕೂಲತೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವ ಅನುಕೂಲತೆ ಒಂದಾದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾವನೆಗಳು ಹಾಗೂ ಅವುಗಳ ಪರಿಣಾಮಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಸಾಧಿಸುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಜನರನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡಬಾರದು, ಏಕೆಂದರೆ ಮನಸ್ಸು ಜ್ಞಾನದ ಉಪಕರಣವಲ್ಲ, ಅದು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಸಮರ್ಥವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಅದು ಜ್ಞಾನದ ಮೂಲಕ ಚಲಿಸುವಂತಾಗಿರಬೇಕು. ಜ್ಞಾನ ಮಾನವ ಮನಸ್ಸಿನ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕಿಂತ, ಶುದ್ಧ ವಿಚಾರಗಳ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮೇಲ್ಗಡೆಗಿರುವ ಬಹಳ ಉಚ್ಚತರ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ಸೇರಿರುತ್ತದೆ. ಮೇಲ್ಗಡೆಯಿಂದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಮನಸ್ಸು ನಿಶ್ಚಲನೀರವತೆಯಲ್ಲಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕು,

ಏಕೆಂದರೆ ಮನಸ್ಸು ರೂಪ ಕೊಡುವ, ಸಂಘಟಿಸುವ ಕ್ರಿಯೆಯ ಉಪಕರಣ, ಮತ್ತು ಅದರ ಈ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ತನ್ನ ಪೂರ್ಣ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಮತ್ತು ನಿಜವಾದ ಉಪಯುಕ್ತತೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಪ್ರಯೋಗವಿದೆ, ಅದು ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಬಹಳ ಸಹಾಯಕ ಆಗಬಲ್ಲದು. ನಿರ್ಧಾರವೊಂದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದಾಗ, ಕಾರ್ಯವೊಂದನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾದಾಗ - ಇಂತಹ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿದ್ದರೆ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನದೇ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿಹಾಕಿ-ಕೊಂಡಿರಬಾರದು. ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಇತರರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ತನ್ನನ್ನು ಆ ಇತರ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರಿಸಬೇಕು, ಮತ್ತು ಜಗಳಾಡುವುದರ ಇಲ್ಲವೆ ಹೋರಾಟವನ್ನು ನಡೆಸುವುದರ ಬದಲಾಗಿ ಎರಡೂ ಪಕ್ಷಗಳಿಗೆ ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತವಾಗಿ ತೃಪ್ತಿ ಕೊಡುವ ಪರಿಹಾರ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕು, ಸದ್ಭಾವನೆ ಇದ್ದ ಜನರಿಗೆ ಪರಿಹಾರವೊಂದು ಯಾವಾಗಲೂ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ.

(12/5-8)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಸಿದ್ಧಿ ದೊರಕಿಸುವುದು ಮುಕ್ತಿಗಾಗಿರುವ ಷರತ್ತಾಗಿದೆ, ಎಲ್ಲ ಶುದ್ಧೀಕರಣವು ಬಿಡುಗಡೆ ಇಲ್ಲವೆ ವಿಮೋಚನೆ ಪಡೆಯುವುದಾಗಿದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸುವ, ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕುವ, ಮಬ್ಬುಗೊಳಿಸುವ ಅಪರಿಪೂರ್ಣತೆಗಳನ್ನು, ಗೊಂದಲಗಳನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿಕೊಡುವುದಾಗಿದೆ. ಆಸೆಯಿಂದ ಶುದ್ಧೀಕರಣಗೊಳ್ಳುವುದು ಚೈತ್ಯ-ಪ್ರಾಣದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ತಂದುಕೊಡುತ್ತದೆ, ತಪ್ಪಾದ ಭಾವನೆಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ತೊಂದರೆ ಕೊಡುವ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದ ಶುದ್ಧೀಕರಣಗೊಳ್ಳುವುದು ಹೃದಯದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ, ಇಂದ್ರಿಯ-ಮನಸ್ಸಿನ ಮಬ್ಬುಗೊಳಿಸುವ ಸೀಮಿತ ಯೋಚನೆಯಿಂದ ಶುದ್ಧೀಕರಣಗೊಳ್ಳುವುದು ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕೊಡುತ್ತದೆ, ಬೌದ್ಧಿಕಮಾತ್ರವಾದುದರಿಂದ ಶುದ್ಧೀಕರಣಗೊಳ್ಳುವುದು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ರಹಸ್ಯ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಂದುಕೊಡುತ್ತದೆ... ಇದೆಲ್ಲವೂ ಉಪಕರಣ ವಿಮೋಚನೆ ಪಡೆಯುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ.

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಪರಿಶುದ್ಧತೆ ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥವೇನು?

ಅದನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ?

ಅಶುದ್ಧತೆಯ ವಾಸಸ್ಥಳಗಳು:

ನಮ್ಮ ಸತ್ತೆಗೆ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯಿರಬೇಕಾದರೆ ಮೊದಲನೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಉಪಕರಣಗಳ ಕಾರ್ಯಗತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಶುದ್ಧತೆ ಇರುವುದಾಗಿದೆ, ಈಗ ಆ ಕಾರ್ಯಗತಿ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಕರ್ಕಶ ಧ್ವನಿಯಿರುವ ಸಂಗೀತಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತದೆ. ಸತ್ತೆಯೇ ಸ್ವತಃ ಆತ್ಮವಾಗಿದ್ದು ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿರುವ ದೈವೀ ನೈಜತೆಯಾಗಿದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ, ಅದು ಯಾವಾಗಲೂ ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸು, ಹೃದಯ ಹಾಗೂ ದೇಹ ಇವುಗಳ ಉಪಕರಣ ರೂಪದ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ದೋಷಗಳು ಇಲ್ಲವೆ ಎಡವುಗಳಿಗೆ ಆತ್ಮದ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು “ಕಣ್ಣಿನ ದೃಷ್ಟಿದೋಷಗಳು ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸಲಾರವು, ಇಲ್ಲವೆ ಕಲಂಕಿತ-ಗೊಳಿಸಲಾರವು” ಎಂದು ಉಪನಿಷತ್ ಹೇಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಮನಸ್ಸು, ಹೃದಯ, ಪ್ರಾಣಿಕ ಆಸೆಯ ಆತ್ಮ, ದೇಹದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಾಣ ಇವು ಅಶುದ್ಧತೆಯ ವಾಸಸ್ಥಾನಗಳಾಗಿವೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರಿಸಬೇಕು, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಆತ್ಮದ ಕಾರ್ಯಗತಿ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದದ್ದಾಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಸದ್ಯ ಭವ್ಯರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ಕಡಿಮೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರಿಯಾಯಿತಿ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವ, ಅಡ್ಡದಾರಿ ಹಿಡಿಸುವ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವದ ಇಂದ್ರಿಯ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಕಾರ್ಯಗತಿ ತನ್ನನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಪ್ರತಿರೋಧದ ಪರಿಶುದ್ಧತೆ:

ಸತ್ತೆಯ ಪರಿಶುದ್ಧತೆ ಎಂದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕರೆಯಲಾದದ್ದು ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಶ್ಲೇಷಣೆ, ಅದು ನಾವು ತಪ್ಪಾದದ್ದೆಂದು ಯೋಚಿಸುವ ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಕ್ರಿಯೆ, ಭಾವನೆ, ವಿಚಾರ ಇಲ್ಲವೆ ಸಂಕಲ್ಪ ಇವುಗಳನ್ನು ಸತತ ನಿಷೇಧಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಪಾಪದಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ದೊರಕಿಸಿರುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ ಇಲ್ಲವೆ ಅತ್ಯುಚ್ಚ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಇಲ್ಲವೆ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯ ಪರಿಶುದ್ಧತೆ, ಇಡಿಯಾಗಿ ದೇವನಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದಿರುವಿಕೆ, ನಿಷ್ಕ್ರಿಯೆ, ಸ್ಪಂದಿಸುವ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹಾಗೂ ಆಸೆಯ ಆತ್ಮವನ್ನು ನಿಶ್ಚಲಗೊಳಿಸುವಿಕೆ, ಅದು ಅಪ್ರತಿರೋಧದ ಶಿಸ್ತುಪಾಲನೆಗಳಲ್ಲಿ ಪರಮೋಚ್ಚ ಶಾಂತಿಯತ್ತ

ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಆಗ ಆತ್ಮ ತನ್ನೆಲ್ಲ ನಿರ್ಮುಷ್ಣ ಸಾರ ಸತ್ವದ ಸನಾತನ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ದೊರಕಿಸಿದ ನಂತರ ಸಂತೋಷಪಡುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ ಏನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ಪರಿಶುದ್ಧತೆ:

ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಇಡಿಯಾದ, ನಿಂತುಹೋಗದ, ಹೆಚ್ಚಿನದಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಇರುವ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಸಾಮರ್ಥ್ಯಪೂರ್ಣವಾದ ಕ್ರಿಯೆಯ ಕಠಿಣ ಸಮಸ್ಯೆ ನಮಗಿರುತ್ತದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಸತ್ತೆಯ ಪರಿಪೂರ್ಣ ದಿವ್ಯಾನಂದ, ಆತ್ಮದ ಉಪಕರಣರೂಪದ ಹಾಗೆಯೇ ಆತ್ಮದ ಸಾರಭೂತ ಸ್ವಭಾವ ಆಧಾರ ನೀಡುತ್ತವೆ. ಮನಸ್ಸು, ಹೃದಯ, ಪ್ರಾಣ, ದೇಹಗಳು ಈಗ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಕಾರ್ಯಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನವುಗಳನ್ನು ದೈವಿಕವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ಹಾಗೆ ಈಗ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಅರಸುವವನ ಎದುರಿಗೆ ಮೊದಲು ಕಂಡುಬರುವ ಸಮಸ್ಯೆ ಅದು, ಅದನ್ನು ಅವನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಅದು ನಕಾರಾತ್ಮಕ, ನಿರ್ಬಂಧಕ, ಭಾವೋದ್ರೇಕದ, ಇಲ್ಲವೆ ಅಪ್ರತಿರೋಧದ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯಲ್ಲ, ಅವನ ಗುರಿಯಾದ ಅದು ಸಕಾರಾತ್ಮಕವಾದದ್ದು, ದೃಢೀಕರಿಸುವಂತಹದು ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಭಟಿಸದಿರುವ ದೈವೀ ತತ್ವ ದಿವ್ಯಾತ್ಮದ ಪರಿಶುದ್ಧ ಶಾಶ್ವತತೆಯನ್ನು ಶೋಧಿಸುತ್ತದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ದೈವೀ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆ ಸರಿಯಾದ, ಪರಿಶುದ್ಧ, ದಾರಿತಪ್ಪದ ಆತ್ಮದ, ಮನಸ್ಸಿನ ಮತ್ತು ದೇಹದ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಅಧಿಕವಾಗಿ ಕೂಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಇಡಿಯಾದ ಪರಿಶುದ್ಧತೆ, ಕೇವಲ ನೈತಿಕ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯಲ್ಲ:

ಅಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲ ಸಂಕೀರ್ಣ ಸಾಧನತ್ವ (instrumentality) ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಉಪಕರಣದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇಡಿಯಾದ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯನ್ನು, ಸಮಗ್ರ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ನಮ್ಮಿಂದ ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಬೇಡುತ್ತದೆ. ಅದು ಕೊನೆಗೆ ನೈತಿಕ ಸ್ವಭಾವದ ಅತಿ ಸಂಕುಚಿತವಾದ ನೈತಿಕ ಶುದ್ಧೀಕರಣವಲ್ಲ. ನೈತಿಕ ಶಾಸ್ತ್ರ ಕೇವಲ ಆಸೆಯ ಆತ್ಮದೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸತ್ತೆಯ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾದ ಬಾಹ್ಯ ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ಭಾಗದೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತದೆ; ಅದರ ಕ್ಷೇತ್ರ ಚಾರಿತ್ರ್ಯ ಹಾಗೂ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಕೆಲವೊಂದು ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು, ಆಸೆಗಳನ್ನು, ಪ್ರಚೋದನೆಗಳನ್ನು, ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸುತ್ತದೆ, ನಿಗ್ರಹಿಸುತ್ತದೆ,

ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾದ ಸತ್ಯಸ್ಥಿತಿ, ಪ್ರೇಮ, ಔದಾರ್ಯ, ಕರುಣೆ, ಅವ್ಯಭಿಚಾರತೆ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಅದು ಬೋಧಿಸುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಅದು ಕೈಕೊಂಡ ನಂತರ ಮತ್ತು ಸದ್ಗುಣ, ಶುದ್ಧೀಕರಣಗೊಂಡ ಸಂಕಲ್ಪ, ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ದೋಷರಹಿತ ರೂಢಿ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಿಗೆ ಆಧಾರವನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸಿದಾಗ ಅದರ ಕಾರ್ಯ ಮುಗಿದಿರುತ್ತದೆ.

ಇಂತಹ ಮನುಷ್ಯ ಕ್ರಿಯೆ ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿ:

ಆದರೆ ಸಮಗ್ರ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ಸಿದ್ಧ ಪುರುಷ ದಿವ್ಯಾತ್ಮನ ಹೆಚ್ಚು ವಿಶಾಲವಾದ, ಒಳ್ಳೆಯದು ಹಾಗೂ ದುಷ್ಟವಾದದ್ದು ಇವುಗಳಾಚೆಗಿರುವ ಸನಾತನ ಸ್ತರದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪರಿಚ್ಛೇದದ ಅರ್ಥ ದುಡುಕಿನ, ಅವಸರವಸರವಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುವ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆ ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯದಲ್ಲ, ಅಂತಹ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆ ಮನುಷ್ಯ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು, ಕೆಟ್ಟದ್ದಾದದ್ದನ್ನು ಏಕರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಹುದು ಮತ್ತು ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಭೇದವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸಾರಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಅದು ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಕ್ರಿಯೆಯ ಸ್ತರದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಅಸತ್ಯದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಅದು ಅಪರಿಪೂರ್ಣ ಮಾನವ ಸ್ವಭಾವ ಅಜಾಗರೂಕ ಸ್ವ-ಲೋಲುಪತೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಡಲು ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನೋವು ಹಾಗೂ ಇಂದ್ರಿಯ ಸುಖಗಳ ಹಾಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಹಾಗೂ ಅನಿಷ್ಟವಾದದ್ದು ಒಂದರೊಳಗೊಂದು ಬಿಡಿಸಲಾಗದಂತೆ ತೊಡಕಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡಿವೆ ಎಂಬ ಅರ್ಥವೂ ಇದಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಈ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಈ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೇ ಸತ್ಯವಾದದ್ದೆಂದು ಕಂಡುಬಂದರೂ, ಮತ್ತು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕರಣ-ಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಕಾರಣ ಎಂದು ಕಂಡುಬಂದರೂ ಅದು ಮಾನವ ಸತ್ತೆಯ ಶ್ರೇಷ್ಠತರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಉತ್ಪಾಂತಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಸತ್ಯವಾಗಿರಬೇಕಿಲ್ಲ. ಮುಕ್ತನಾದ ಮನುಷ್ಯ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಅಪರಿಪೂರ್ಣ ಸ್ವಭಾವದ, ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯುವ ಕಾರ್ಯಗತಿಗಳಿಂದ ಹಿಂದೆ ಸರಿದು ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಎಲ್ಲ ಚಲನೆ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತುಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿರುವ ಹಂತವಾದಾಗ್ಯೂ ಕೂಡ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಗಾಗಿ ನೀಡಬಹುದಾದ ಸಲಹೆಯಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅದರರ್ಥ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ಸಿದ್ಧ ಪುರುಷ ದಿವ್ಯಾತ್ಮನ ವಿಶ್ವಾತೀತ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಕಾರ್ಯಗತಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತನಾಗಿ, ಅತಿಮನಸ್ಸಿನ ಮೂಲಕ ವಿಶ್ವಂಭರ ಸಂಕಲ್ಪ ಅವನಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯೆಗಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿವಿಶಿಷ್ಟತೆ ಪಡೆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂದಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಅವನ

ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಸನಾತನ ದೈವೀ ಜ್ಞಾನದ, ಸತ್ಯದ, ಬಲದ, ಪ್ರೇಮದ, ಆನಂದದ ಕ್ರಿಯೆಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ, ಅವನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಯಾವುದೇ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸಾರಭೂತ ಮನೋಭಾವ ಸತ್ಯ, ಜ್ಞಾನ, ಶಕ್ತಿ, ಪ್ರೇಮ ಹಾಗೂ ದಿವ್ಯಾನಂದ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತದೆ, ಅದು ಆ ಕಾರ್ಯದ ರೂಪದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯ, ಪ್ರೇಮ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಅವನ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಅಂತರಂಗದಿಂದ ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತವೆ ಇಲ್ಲವೆ ಅದನ್ನು ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರಿತ ಮಾನದಂಡಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲವೆ ಕಾರ್ಯಗತಿಯ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನ ಎರಕಕ್ಕೆ ಅಧೀನಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಲಕ್ಷಣದ ರೂಢಿಮಾತ್ರವಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಕೇವಲ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸತ್ತೆ ಹಾಗೂ ಸಂಕಲ್ಪ, ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿದರೆ ಕ್ರಿಯೆಗಾಗಿ ಮುಕ್ತ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ಮನೋಭಾವದ ಎರಕವಿರುತ್ತದೆ. ಅವನ ಜೀವನ ಸನಾತನ ಕಾರಂಜಿಗಳಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ಹರಿದುಬಂದ ಪ್ರವಾಹದ ಹಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅದು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಮಾನವ ಮಾದರಿಗಾಗಿ ಕೊರೆದು ತೆಗೆದಿಟ್ಟ ರೂಪದ್ದಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ ಸಾತ್ವಿಕ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯದಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಗುಣಗಳಾಚೆಗೆ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಲಾದ ವಿಷಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅದು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜ್ಞಾನ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ದಿವ್ಯಾನಂದ, ಏಕತೆ, ಏಕತೆಯ ಸಾಮರಸ್ಯ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವನ ಕಾರ್ಯಗಳ ಬಾಹ್ಯ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿರುವ ಈ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಶ್ವಾತೀತತೆ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಂಭರತೆಗಳ ಸ್ವ-ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಆಕಾರ ಪಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಶುದ್ಧೀಕರಣ ಏಕೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ?

ಈ ಬದಲಾವಣೆಗಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಆತ್ಮದ ಹಾಗೂ ಅತಿಮನಸ್ಸಿನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಅರಿವು ತಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಅದು ಈಗ ನಮ್ಮ ಮನೋವೃತ್ತಿಗೆ ಬಹಳ ಮೇಲ್ದಡೆಗಿರುವ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಡುತ್ತದೆ. ಸದ್ಯ ಅವನಲ್ಲಿರುವ ಮಾನಸಿಕ, ಪ್ರಾಣಿಕ ಹಾಗೂ ಭೌತಿಕವಾದದ್ದು ಅದರ ವಾಸ್ತವಿಕ ನಿಮ್ಮತರ ಕಾರ್ಯಗತಿಯಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗುವವರೆಗೆ ಆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಕಾರ್ಯಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಪರಿಶುದ್ಧತೆ ಮೊದಲ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಾಗಿದೆ.

ಇಂತಹ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ?

ಬೇರೆ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯನ್ನು ಯಾವುದೇ ಸೀಮಿತ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಕೆಲವೊಂದು ಬಾಹ್ಯ ಚಲನಶೀಲ ಮುಂದುವರಿಕೆಗಳು,

ಅವುಗಳ ಕ್ರಮಬದ್ಧತೆಗಳು, ಇತರ ಕ್ರಿಯೆಗೆ ಅವು ಉಂಟುಮಾಡುವ ಅಡೆತಡೆ, ಇಲ್ಲವೆ ಚಾರಿತ್ರ್ಯದ ಕೆಲವೊಂದು ರೂಪಗಳಿಂದ ಇಲ್ಲವೆ ವಿಶಿಷ್ಟ ಮಾನಸಿಕ ಮತ್ತು ನೈತಿಕ ಕ್ಷಮತೆಗಳಿಂದ ವಿಮೋಚನೆ, ಇವುಗಳನ್ನು ಸೀಮಿತ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯಗಳು ನಮ್ಮ ವ್ಯುತ್ಪನ್ನ ಸತ್ತೆಯ ಗೌಣವಾದ ಕುರುಹುಗಳು, ಅವಶ್ಯವಾದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳಾಗಲಿ, ಶಕ್ತಿಗಳಾಗಲಿ ಅಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ನಾವು ವಿಶಾಲ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ನೋಡಬೇಕು, ನಮ್ಮ ಸತ್ತೆಯ ರೂಪುಗೊಂಡ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಗುರುತಿಸಬೇಕು, ಅವುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅಶುದ್ಧತೆಯ ಮೂಲಭೂತ ದೋಷವನ್ನು ಇಲ್ಲವೆ ತಪ್ಪಾದ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕು ಹಾಗೂ ತಿದ್ದಬೇಕು, ಉಳಿದದ್ದೆಲ್ಲ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವುದು ನಿಶ್ಚಿತ. ಅಶುದ್ಧತೆಯ ರೋಗ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನೀಡಬಾರದು, ಇಲ್ಲವೆ ಅಂತಹ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಅತಿ ಕಡಿಮೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಕವಾಗಬಹುದು. - ಆದರೆ ರೋಗ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಆಳದಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಏಟುಕೊಡಬೇಕು.

(21/616-18)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಭಗವಂತನ ಪ್ರಭಾವದ ಹೊರತಾಗಿ ಬೇರೆ ಯಾವ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸದೆ ಇರುವುದು ಪರಿಶುದ್ಧತೆ.

(23/645)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯ

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಸದ್ಭಾವನೆಯ ಕಂಪನವೊಂದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸಹಾಯ ಸಲ್ಲಿಸಬಲ್ಲನೆ?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಒಳ್ಳೆಯ ಇಚ್ಛೆಗಳಿಂದ ಮನುಷ್ಯ ಬಹಳಷ್ಟು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬದಲು ಮಾಡಬಹುದು, ಆದರೆ ಅದು ಕೇವಲ ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ, ಬೆರಕೆಗೆ ಒಳಗಾಗದ ಸದ್ಭಾವನೆಯಾಗಿರಬೇಕು. ಯೋಚನೆಯೊಂದನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯೊಂದನ್ನು ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ ಹರಿದು ಹೋಗಲು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಾಗ ಅದು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯನ ಮಿದುಳಿನಲ್ಲಿ ಹಾದು ಹೋಗುವ ಇಂತಹ

ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಶುದ್ಧವಾದ ಹಾಗೂ ನಿಜವಾದ ಯೋಚನೆ ಎಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ? ಅಲ್ಲಿ ಅವನತಿಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಆಂತರಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಹಾಗೂ ಜ್ಞಾನಗಳ ಪ್ರಯತ್ನದ ಮೂಲಕ ನಿಜವಾಗಿ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಆಸೆಯ ಮೇಲೆ ಜಯ ಸಾಧಿಸಬಲ್ಲರಾದರೆ ಎಂದರೆ ಅದನ್ನು ಕರಗಿಸಿ ನಿವಾರಿಸಬಲ್ಲರಾದರೆ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿಗೆ ನೀವು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಆ ಆಸೆಯನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ನೂರುಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿರುತ್ತೀರಿ, ಆಗ ಅದಕ್ಕೆ ಅದ್ಭುತ ಪರಿಣಾಮವಿರುತ್ತದೆ. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅದರ ಫಲಿತಾಂಶವಿರುತ್ತದೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮಗೆ ಯಾವ ವಿಚಾರವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಪಸರಿಸುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನೀವು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಕಂಪನಗಳು ಪಸರಿಸುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತವೆ. ಇವು ಹಿಮದ ಉಂಡೆಗಳ ಹಾಗೆ ದೊಡ್ಡವಾಗುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ನಿಮ್ಮ ಚಾರಿತ್ರ್ಯದಲ್ಲಿ ನೀವು ಗೆದ್ದುಕೊಂಡ ವಿಜಯ, ಅದೇಷ್ಟೇ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿರಲಿ, ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಗೆದ್ದುಕೊಳ್ಳುವಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ನಾನು ಇದೀಗ ಹೇಳಿದುದರ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಆಂತರಿಕ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಬದಲು ಮಾಡದೆ ಕೈಕೊಂಡ ಎಲ್ಲ ಬಾಹ್ಯ ಕಾರ್ಯಗಳು - ಆಸ್ತೆ, ಶಾಲೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ನಿರ್ಮಾಣ - ಜಂಬದಿಂದ ಮಾಡಲಾಗಿರುತ್ತವೆ, ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ ಪಡೆಯುವ ಭಾವನೆ ಇರುತ್ತದೆ, ಅದು ಹಾಗಿರುವಾಗ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಜಯಿಸಿದ ಈ ಚಿಕ್ಕ ಸಂಗತಿಗಳು ಅನಂತಪಟ್ಟು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿರುತ್ತವೆ, ಆದಾಗ್ಯೂ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಮರೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಮಿಥ್ಯೆಯ ಮತ್ತು ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದೈವೀ ಜೀವನವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಗೆ ಗಮನಾರ್ಹ ಪರಿಣಾಮಗಳಿರುತ್ತವೆ, ನಿಮಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡು ಸಮಾಧಾನ ತಂದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವು ಸತ್ಯವಾದವುಗಳಾಗಿದ್ದು ಅವುಗಳಿಗೆ ನಿಖರವಾದ ಅವೈಯಕ್ತಿಕ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಪರಿಣಾಮವಿರುತ್ತದೆ.

ನೀವು ನಿಜವಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯದೇನನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ ಕೈಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯದಾದುದೆಂದರೆ ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕ ವಿಜಯಗಳನ್ನು ಒಂದರ ನಂತರ ಒಂದರಂತೆ ಗೆದ್ದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಹೀಗೆ ನಿಮಗೆ ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿರುವ ಗರಿಷ್ಠಮಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಮಾಡುವಿರಿ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ನಮ್ಮ ವಿಜಯ ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿಗಾಗಿ ಕಾರ್ಯಮಾಡುವುದೇ?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಅದು ಇಡೀ ಜಗತ್ತನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮ

ವಿಜಯ ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಇಂತಹ ಲಕ್ಷ್ಯಾನುಗಟ್ಟಲೆ ವಿಜಯಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ. ಇಡೀಯದಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಅದು ಅತಿ ಚಿಕ್ಕ ವಿಜಯ, ಇತರ ವಿಷಯಗಳೊಡನೆ ಮಿಶ್ರಣಕ್ಕೊಳಗಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಕ್ಷಮತೆಯನ್ನು ದೊರಕಿಸಿದ ಹಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳಲು, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ, ಶತಮಾನಗಳ ಕಾಲ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಪ್ರಮಾಣ ಕುರಿತಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ನಿಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿರುವವರ ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬಹುದು (ಅದು ಹೆಚ್ಚು ಕಠಿಣವಾದದ್ದು). ನೀವು ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿಷ್ಠಾಪಟ್ಟದಿಂದಿರಬೇಕು, ಏನೋ ಒಂದು ಪರಿಣಾಮ ದೊರಕಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬಾರದು, ಆದರೆ ನೀವು ವಿಜಯವೊಂದನ್ನು ದೊರಕಿಸುವವರಿರುತ್ತೀರಿ. ನೀವು ಜಯ ಸಾಧಿಸಿದಾಗ ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ನಿಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿರುವವರ ಮೇಲೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಚೌಕಾಸಿಮಾಡುವ ಅಂಶ ಅದರಲ್ಲಿ ಮಿಶ್ರಣಗೊಂಡರೆ, 'ನಾನು ನನ್ನ ದೋಷಗಳ ಮೇಲೆ ಜಯ ಸಾಧಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ, ಆದರೆ ಆ ಮನುಷ್ಯನೂ ಕೂಡ ತನ್ನ ದೋಷಗಳ ಮೇಲೆ ಜಯ ಸಾಧಿಸಬೇಕು' ಎಂಬುದು ಅದರೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿಕೊಂಡರೆ ಆಗ ಅದು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ವರ್ತಕನ ಮನೋಧರ್ಮ. "ನಾನು ಇದನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ, ಆದರೆ ಅವನು ಅದನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡಬೇಕು." ಅದು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹಾಳುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಠಾಪಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಚೌಕಾಸಿ ಮಾಡುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರೇ, ಉದ್ದೇಶ ಇಂತಹ ಯಾವುದನ್ನೂ ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಜೋಡಿಸಬಾರದು. ಭಗವಂತನ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೇಮಕ್ಕಾಗಿ, ಸತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ, ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಗಾಗಿ ನೀವು ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ, ಬೇರೆ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಲಿ, ವಿಚಾರಕ್ಕಾಗಲಿ ಅಲ್ಲ. ಅದು ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ತರುತ್ತದೆ.

(5/19-20)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ನೀವೇ ಸ್ವತಃ ಪರಿಪೂರ್ಣರಾಗಿರದೆ ಇದ್ದಾಗ ಬೇರೆಯವರು ಪರಿಪೂರ್ಣರಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಾರದು.

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯದ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಹಾಗೂ ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಬದಿಗಳು

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಅನುಭವದ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಹಾಗೂ ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಬದಿಗಳೆಂದರೆ ಏನು?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಅಹಾ, ಮಗು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದು ದೋಷಗಳಿರುತ್ತವೆ, ಅವು ನಿನ್ನ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಅಡ್ಡಬರುವ ವಿಷಯಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಬದಿಯೆಂದರೆ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟು ಆ ದೋಷಗಳನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕುವುದಾಗಿದೆ. ನೀನಿರಬೇಕಾದ, ನೀನಾಗಬೇಕಾದ, ಸಿದ್ಧಿಗಾಗಿ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಬೇಕಾದ ವಿಷಯ-ಗಳಿರುತ್ತವೆ, ಹೀಗೆ ರಚನಾತ್ಮಕವಾದ ಈ ಬದಿ ಸಕಾರಾತ್ಮಕವಾದದ್ದು.

ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ದೋಷವೊಂದಿರುತ್ತದೆ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ ಮಾತನಾಡದೆ ಇರುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಿರಬಹುದು. ಮಿಥ್ಯೆಯನ್ನು ಹೇಳುವ ಈ ರೂಢಿ ಸತ್ಯವನ್ನು ನೋಡದೆ, ಮಾತನಾಡದೆ ಇರುವಂತಹದು, ಇದರ ವಿರುದ್ಧ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ಮಿಥ್ಯೆಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಲು, ಸತ್ಯವನ್ನು ಮಾತನಾಡದೆ ಇರುವ ರೂಢಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಲು ನೀವು ಹೋರಾಡುತ್ತೀರಿ. ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ವತಃ ಕೇವಲ ಸತ್ಯವನ್ನು ಮಾತನಾಡುವ ರೂಢಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಬೇಕು, ಸತ್ಯವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವ ಹಾಗೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಸತ್ಯವನ್ನೇ ಹೇಳುವ ರೂಢಿ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕು. ನೀವು ದೋಷವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದಾಗ ನಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿರುತ್ತೀರಿ. ಇನ್ನೊಂದು ಸಕಾರಾತ್ಮಕವಾದದ್ದು: ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಗುಣವೊಂದನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಅದಿರುವುದು ಹಾಗಿ.

ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಅದು ಹಾಗೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ಸತ್ತೆಯ ಎಲ್ಲಿಯೋ ಒಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಬಂಡಾಯ, ಅಜ್ಞಾನ, ಉದ್ಭಟತನ, ಮಬ್ಬಾದ ಬಂಡಾಯ, ಮೇಲಿನಿಂದ ಬರುವುದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವುದು ಇದೆಲ್ಲ ಇರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಇದೆಲ್ಲದರ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡುವುದು, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸದಂತೆ ಅದನ್ನು ತಡೆಯುವುದು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ತಿರಸ್ಕರಿಸುವುದು ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಬದಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಂದೆಡೆಗೆ ಶರಣಾಗತಿ, ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ, ಮುಡಿಪಾಗಿರುವುದು, ಸ್ವ-ಅರ್ಪಣ ಮತ್ತು ದೈವೀಶಕ್ತಿಗಳೊಡನೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಹಕಾರ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ನಿರ್ಮಾಣ ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಬದಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅರ್ಥವಾಯಿತೆ?

ಮತ್ತೆ ಅದೇ ವಿಷಯ: ಜನರು ಸಿಟ್ಟಿಗೇಳುತ್ತಾರೆ, - ಕ್ರೋಧಾವೇಶಕ್ಕೊಳಗಾಗುವ, ಸಿಟ್ಟಿಗೇಳುವ ರೂಢಿ ಅವರಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯ ಅದರ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡಬೇಕು, ಸಿಟ್ಟಿಗೇಳುವುದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಬೇಕು, ತನ್ನ ಸತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಟ್ಟಿನ ಕಂಪನಗಳಿರುವುದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಬೇಕು, ಆದರೆ ಅದರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೊಳಗಾಗದ ಸ್ಥಿರತೆ, ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸಹನಶೀಲತೆ, ಇತರರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ, ಸ್ಪಷ್ಟ ಹಾಗೂ ಪ್ರಶಾಂತ ದೃಷ್ಟಿ, ಸ್ಥಿರ ನಿರ್ಣಯ ಇರಬೇಕು, ಅದು ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಬದಿ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಮಧುರ ಮಾತೆಯವರೆ, “ಮನುಷ್ಯ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಕೃತಿಗಾಗಿರುವ ತನ್ನ ಸ್ವಾಮಿ ನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ವರ್ಗಾಯಿಸಬೇಕು” ಎಂದು ಹೇಳುವುದರ ಅರ್ಥವೇನು?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಇದರರ್ಥ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲವೆ?

ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜೀವನವಿರುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪುರುಷ ಬಾಹ್ಯ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಅಧೀನನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ, ಅವನು ಅದರ ಗುಲಾಮನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗಾಗಿ “ಈ ಗುಲಾಮಗಿರಿಯಿಂದ ಪಾರಾಗುವುದಷ್ಟೆ ಸಾಲದು” ಎಂದು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಅಲ್ಲಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಗುಲಾಮಗಿರಿಯಿಂದ ಪಾರಾಗುವುದಷ್ಟೇ ಸಾಲದು, ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಸ್ವಾಮಿನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು, ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ವಿಧೇಯನಾಗುವುದರ ಬದಲಾಗಿ ದೈವೀಮಾತೆಗೆ ವಿಧೇಯನಾಗಿರಬೇಕು, ಎಂದರೆ ತನಗಿಂತ ಕೆಳಸ್ತರದಲ್ಲಿ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ವಿಧೇಯನಾಗುವುದರ ಬದಲಾಗಿ ಉಚ್ಚತರವಾದದ್ದಕ್ಕೆ ವಿಧೇಯನಾಗಿರಬೇಕು. ಅದು ಆ ವಾಕ್ಯದ ಅರ್ಥ: ಇದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿನಿಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

ನಿಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತೆ? ಇಲ್ಲ, ಅಹಾ ಬಹುಶಃ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರಿಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆದು ಕೇಳಿರಬಹುದು. ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಸ್ವಾಮಿನಿಷ್ಠನಾಗುವುದರಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮುಕ್ತಿ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಕೊಟ್ಟ ಉತ್ತರ: “ಇಲ್ಲ ಅದಿಷ್ಟೇ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಕೇವಲ ಅರ್ಧ ಕಾರ್ಯ ಪೂರೈಸಿದಂತೆ. ನಿನ್ನ ಸ್ವಾಮಿನಿಷ್ಠೆ ಇರಬೇಕು, ಅದು ಪ್ರಕೃತಿ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುವುದರ ಬದಲಾಗಿ ದೈವೀಮಾತೆಗಾಗಿ ಇರಬೇಕು.” ನಂತರ ಅದರಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಕುರಿತು ಅವರು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಇಡೀ ಪರಿಚ್ಛೇದವಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ದೈವೀಮಾತೆಯನ್ನು ಪ್ರಕೃತಿಯೊಂದಿಗೆ ಗುರುತಿಸಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಏಕೆಂದರೆ ದೈವೀಮಾತೆಯ ಒಂದಿಷ್ಟು ಅಂಶ ಪ್ರತಿಯೊಂದರ ಹಿಂದೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ದೈವೀಮಾತೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಬಾರದು.

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಭಾಗ - II : ದೈವನಂದಿನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಆಚರಣೆ

ಪ್ರಜ್ಞೆ ವಿಸ್ತಾರಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು

ಯಾವುದೋ ವಿಷಯ ಕುರಿತು ನಿಮಗೆ ಬೇಸರವುಂಟಾದಾಗ, ಏನೋ ಒಂದು ನಿಮಗೆ ನೋವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದಾಗ ಇಲ್ಲವೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಸಂತುಷ್ಟರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದಾಗ, ಕಾಲದ ಅನಂತತೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಸ್ಥಳವಿಸ್ತಾರದ ಭವ್ಯತೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸಿದರೆ, ಮೊದಲು ಆಗಿ ಹೋದದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ನಂತರ ಬರಬಹುದಾದುದನ್ನೆಲ್ಲ ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸಿದರೆ, ಅನಂತತೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಕ್ಷಣ ನಿಜವಾಗಿ ಸಾಗಿ ಹೋಗುವ ಒಂದು ಉಸಿರು, ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪಲ್ಲಟಗೊಳ್ಳುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದವಾದದ್ದು ಎನಿಸುತ್ತದೆ; ...ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವು ತಂದುಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ಕಾಲವಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ಥಾನವಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಮಹತ್ವವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅನಂತಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿ ಒಂದು ಕ್ಷಣವೆಂದರೇನು? ಮನುಷ್ಯ ಅದನ್ನು ಮನಗಾಣಬಲ್ಲನಾದರೆ, ಅದನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಹೇಗೆ? ಚಿಕ್ಕ ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ ತಾನೊಬ್ಬ ಚಿಕ್ಕ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಾಣುವಂತೆ, ಚಿತ್ರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮನುಷ್ಯ ಮಾಡಬೇಕು, ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಚಿಕ್ಕ ಕ್ಷಣವೊಂದು ಅವನಿಗೆ ನೋವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ, ಅಹಿತಕರವಾಗಿದೆ, ಇದಿಷ್ಟೇ. - ಅದು ಅವನ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಕ್ಷಣ. ನೀವು ಈ ಮೊದಲು ಹಲವಾರು ವಿಷಯಗಳಾಗಿರುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ನಂತರ ಹಲವಾರು ವಿಷಯಗಳಾಗಲಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಈಗ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೀವು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳನಂತರ ಬಹುಶಃ ಪೂರ್ತಿ ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತೀರಿ. ಇಲ್ಲವೆ ನೀವದನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಂಡಾಗ “ಅದಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವ ಕೊಟ್ಟದ್ದಾದರೂ ಏಕೆ?” ಎಂದು ನೀವು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಮೊದಲು ನೀವು ಅದನ್ನು ಮನಗಾಣಲು ಶಕ್ತರಾದರೆ, ನಂತರ ಅನಂತತೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದ್ದೂ ಆಗಿರದ ನಿಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ, ಅದು ನಿಮ್ಮ ಗ್ರಹಿಕೆಗೆ ಬಾರದಿದ್ದುದರ ಬಗ್ಗೆ, ಅನಂತತೆಯ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅದು ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ, ಮೊದಲು ಇಡೀ ಜಗತ್ತು ತೆರೆದುಕೊಂಡಿತ್ತು, ಅನಿಶ್ಚಿತ

ಕಾಲದ ವರೆಗೆ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳಲಿದೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ಮನಗಾಣಬಲ್ಲಿರಾದರೆ, ಆಗ ಒಮ್ಮೆಗೆ ನಿಮಗೆ ಸಂಭವಿಸಿದ್ದನ್ನು ಕುರಿತು ನೀವು ಅಂಟಿಸಿದ ಮಹತ್ವ ಹಾಸ್ಯಾಸ್ವದವಾಗಿತ್ತು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ನಿಮಗೆ ಬರುತ್ತದೆ... ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಿಮಗೆ ಆ ಭಾವನೆ ಬರುತ್ತದೆ... ಮನುಷ್ಯ ಜೀವನಕ್ಕೆ, ತನಗೇ ಸ್ವತಃ, ಅವನಿಗೆ ಸಂಭವಿಸುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ಮಹತ್ವ ಕೊಡುವುದು ವಿವೇಕಶೂನ್ಯವಾದದ್ದು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ನೀವು ಇದನ್ನು ಮೂರು ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯ ರೀತಿಯಿಂದ ಕೈಕೊಂಡರೆ ಎಲ್ಲ ಅಹಿತಕರ ಭಾವನೆಯು ಹೊರಟು ಹೋಗುವುದು. ಅತ್ಯಂತ ಆಳವಾದ ನೋವೂ ಕೂಡ ಹೊರಟು ಹೋಗುವುದು. ಸರಳವಾಗಿ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಏಕಾಗ್ರತೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅನಂತತೆಯಲ್ಲಿ, ಶಾಶ್ವತತೆಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿರಿ. ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಹೊರಟು ಹೋಗುವುದು. ಮನುಷ್ಯ ನಿರ್ಮಲಗೊಂಡು ಹೊರಬರುತ್ತಾನೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಾಗ ಮನುಷ್ಯ ಎಲ್ಲ ಆಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು, ಅತ್ಯಂತ ಗಾಢವಾದ ದುಃಖಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ತೊಡೆದು ಹಾಕಬಲ್ಲನೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಚಿಕ್ಕ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಹೊರಗೆ ತೆಗೆಯುತ್ತದೆ. ಅದಿರುವುದು ಹಾಗೆ.

*

ಸಂಕುಚಿತ ಹಾಗೂ ಸೀಮಿತ ಯೋಚನೆ, ಸಂಕಲ್ಪ, ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿಹೋಗಿದ್ದೀರಿ, ಚಿಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ನಿಮಗೆ ಬಂದಾಗ, ಬಹಳ ವಿಶಾಲವಾದುದನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು, ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿಯ ನೀರಿನ ಭವ್ಯತೆ: ಅದು ದೂರದವರೆಗೆ ಎಲ್ಲ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ (ಹೀಗೆ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ತೋಳುಗಳನ್ನು ಚಾಚಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ) ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಿದಾಗ ನಿಮಗೆ ಅದನ್ನು ಹೋಲಿಸಿದಾಗ ಅದು ಎಷ್ಟು ದೂರ ಚಾಚಿಕೊಂಡಿದೆ ಎಂದರೆ ಅದರ ಇನ್ನೊಂದು ದಡ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಅದರ ಕೊನೆಯನ್ನು ನೀವು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನ ಭಾಗದಲ್ಲೂ ಅಲ್ಲ, ಮುಂದಿನ ಭಾಗದಲ್ಲೂ ಅಲ್ಲ, ಬಲ ಭಾಗದಲ್ಲೂ ಅಲ್ಲ, ಎಡ ಭಾಗದಲ್ಲೂ ಅಲ್ಲ, ಅದು ಅಷ್ಟೊಂದು ಹರಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ, ವಿಶಾಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಇದನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸಿರಿ ಆಗ ನೀವು ಈ ಸಮುದ್ರದ ಮೇಲೆ ತೇಲುತ್ತಿರುವ ಭಾವನೆ ಬರುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸೀಮಿತತೆಗಳೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಇದನ್ನು ಭಾವನೆಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸುಲಭವಾದದ್ದು. ಆಗ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಸ್ತರಿಸಬಹುದು.

(6/344-46)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರದ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಸೆರೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅದು ನಿಜವಾಗಿ ವಿಷಾದಕರವಾದದ್ದು, ತಡೆಯಲಾರದಂತಹದು - ಆದರೆ ಅನಂತತೆ ನಮಗೆ ತೆರೆದುಕೊಂಡಿದೆ: ಕೇವಲ ನಾವು ಅದರಲ್ಲಿ ಮುಳುಗು ಹಾಕಬೇಕು.

(17/188)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಪ್ರಾಣಿಕದ ಶುದ್ಧೀಕರಣ

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರೆ, ಕಳೆದ ಸಲ ಅಂಧಕಾರದ ಅಂಶವೆಂದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ, . . . ಅದು ನಮಗೆ ಸೂಚನೆ ಕೊಡುತ್ತದೆ, ಮೂರ್ಖತನದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಪ್ರಚೋದಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಮನುಷ್ಯ ಈ ಅಂಶದ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವುಳ್ಳವನಾದಾಗ ಅದನ್ನು ಕಿತ್ತು ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂದೂ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಅದನ್ನು ಕಿತ್ತಿ ತೆಗೆಯುವುದೆಂದರೆ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಈ ಅಂಧಕಾರದ ಅಂಶ ನಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದು ಬಂದು ನಾವು ಮೂರ್ಖತನದ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರ ಅರಿವು ನಮಗಾದಾಗ, ಸಂಕಲ್ಪದ ಪ್ರಯತ್ನದೊಂದಿಗೆ ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ದೂರ ಉಳಿದರೆ, ಅದನ್ನು ಕಿತ್ತಿಹಾಕಲಾಯಿತು ಎಂದು ನಾವು ಹೇಳಬಹುದೇ?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಮನುಷ್ಯ ಅದರ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಹಾಗಾದರೆ ಅದನ್ನು ಕಿತ್ತಿ ತೆಗೆಯುವುದು ಹೇಗೆ?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿಗೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವುಳ್ಳವರಾಗಬೇಕು, ಅದನ್ನು ನಿಮ್ಮೆದುರಿಗೆ ಇರಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ಅದನ್ನು ಜೋಡಿಸುವವುಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಹಾಕಬೇಕು. ಅದು ಆಂತರಿಕ ಮನೋವಿಜ್ಞಾನದ ಕಾರ್ಯ. ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿದಾಗ ಅದನ್ನು ಅವನು ನೋಡಬಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನೇ ನೀವು ಅವಲೋಕಿಸಿದಾಗ ಒಂದು

ದಿನ ನೀವು ಬಹಳ ಉದಾರರಾಗಿರುತ್ತೀರಿ, ಈ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ, ಅದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಸುಲಭವಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಭಾವನೆಗಳಲ್ಲಿ, ಸಂವೇದನೆಗಳಲ್ಲಿ, ಯೋಚನೆಗಳಲ್ಲಿ, ಭೌತಿಕ ವಸ್ತುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಬಹಳ ಉದಾರರಾಗಿರುತ್ತೀರಿ. ಎಂದರೆ ನೀವು ಇತರರ ದೋಷಗಳನ್ನು, ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು, ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳನ್ನು, ಅಸಭ್ಯ ಚಲನೆಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೀವು ನೋಡುತ್ತೀರಿ, ನೀವು ಔದಾರ್ಯದಿಂದ, ಒಳ್ಳೆಯ ಭಾವನೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೀರಿ. “ಸರಿ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ತನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ” ಎಂದು ನಿಮಗೆ ನೀವು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ.

ಇನ್ನೊಂದು ದಿನ - ಇಲ್ಲವೆ ಮುಂದಿನ ಕ್ಷಣ - ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆಯ ನೀರಸತೆ, ಸ್ಥಿರ ಸ್ಥಿತಿ, ಕಹಿಯಾದ ಮತ್ತು ಕಠೋರ ತೀರ್ಪು ನೀಡುವ ಏನೋ ಒಂದು ಇವೆಲ್ಲ ಇರುತ್ತವೆ, ಅವು ದ್ವೇಷ ತಳೆಯುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತವೆ, ಅಲ್ಲಿ ಬದ್ಧ ದ್ವೇಷವಿರುತ್ತದೆ, ದುಷ್ಟವಾದದ್ದನ್ನು ಮಾಡಿದವನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಲಿ ಎಂಬ ಮನೋಭಾವವಿರುತ್ತದೆ, ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸೇಡುತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಭಾವನೆಗಳಿರುತ್ತವೆ, ಇದು ಮೊದಲನೆಯದಕ್ಕೆ ತೀರಾ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಸ್ಥಿತಿ! ಒಂದು ದಿನ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ನಿಮಗೆ ನೋವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಾರೆ. “ಅದೇನೂ ಅಷ್ಟು ಮಹತ್ವದ್ದಲ್ಲ, ಅದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ” ಇಲ್ಲವೆ “ಅವನು ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಲು ಶಕ್ತವಿರಲಿಲ್ಲ” ಇಲ್ಲವೆ “ಅದು ಅವನ ಸ್ವಭಾವ” ಇಲ್ಲವೆ “ಅವನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ” ಎಂದು ನೀವು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಮರುದಿನ ಇಲ್ಲವೆ ಒಂದು ಗಂಟೆ ಕಳೆದ ನಂತರ “ಅವನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಬೇಕು, ಅವನು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ದಂಡ ತೆರಬೇಕು, ತಾನು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಅವನಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು” ಎಂದು ನೀವು ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ನೀವು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಹಾಗೂ ಅವುಗಳನ್ನು ನಿಮಗಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುತ್ತೀರಿ, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆಸೂಯೆ, ಮತ್ಸರ, ಸಂಕುಚಿತತೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಮೊದಲಿನ ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ತೀರ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಭಾವನೆಗಳಿರುತ್ತವೆ.

ಇದು ಅಂಧಕಾರದ ಬದಿ ಮತ್ತು ಹಾಗಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ಅದನ್ನು ಕಂಡ ತತ್ಕ್ಷಣ ಅವನು ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಅದು ನಾನು ಎಂದು ಹೇಳದಿದ್ದರೆ, ಇಲ್ಲ ಅದು ನನ್ನ ನೆರಳು, ನನ್ನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಬೇಕಾದ ಸತ್ತೆ ಅದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಆಗ ಅದರ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಂದು ಬದಿಯ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನಿರಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅವು

ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗುವಂತೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಇನ್ನೊಂದರ ಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ಪ್ರಕಾಶಗಳಿಂದ ಆ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ - ಅದು ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾದದ್ದು - ಆದರೆ ಅದು ಅಚಂಚಲವಾಗಿರುವಂತೆ ಒತ್ತಾಯ ತರುತ್ತಾನೆ.. ಮೊದಲು ಬಹಳ ದೂರದಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುವುದು, ನಂತರ ಅದು ಇನ್ನುಮುಂದೆ ತಿರುಗಿ ಬರದ ಹಾಗೆ ದೂರ ಎಸೆದುಬಿಡುವುದು - ಅದರ ಮೇಲೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನಿರಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಸತ್ತೆಯ ಇಲ್ಲವೆ ನೆರಳಿನ ಮೇಲೆ ಗಾಢವಾದ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನಿರಿಸಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಪರಿವರ್ತನೆಯಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದು ನಿಮ್ಮ ಸತ್ತೆಯ ನೈಜತೆಯಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಇದು ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಕಂಡುಬರುವ ವಿಷಯ... ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ, ಆದರೆ ಅದು ಅಪರೂಪದ್ದು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದಾದ ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದರೆ: “ಇಲ್ಲ, ಇದು ನಾನಲ್ಲ, ನನಗದು ಬೇಡ, ಈ ಚಲನೆಯಿಂದ ನಾನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವಂತಹದು ಏನೂ ಇಲ್ಲ, ಅದು ನನಗಾಗಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿಲ್ಲ, ಅದು ನನ್ನ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಏನೋ ಒಂದು!” ಮತ್ತು ಹೀಗೆ ಬಲದಿಂದ ಒತ್ತಾಯ ತರುವುದರ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ದೂರ ತಳ್ಳುವುದರ ಮೂಲಕ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನನ್ನು ಅದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ಆದರೆ ಮೊದಲು ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನೊಳಗೇ ಇರುವ ಸಂಘರ್ಷದ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ನೋಟವನ್ನು, ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ಇಂತಹ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯಗೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಒಂದು ಕಟ್ಟಕಡೆಯ ತುದಿಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಕಟ್ಟಕಡೆಯ ತುದಿಯತ್ತ ಸಾಗುತ್ತಾನೆ. ಇದನ್ನು ಸರಳ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಬಹುದು: ಒಂದು ದಿನ ನಾನು ಒಳ್ಳೆಯವನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ, ಮರುದಿನ ಕೆಟ್ಟವನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಬಹಳ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಎಂದು ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲವೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಒಂದು ಗಂಟೆಯ ಕಾಲದವರೆಗೆ ನೀವು ಒಳ್ಳೆಯವರಾಗಿರುತ್ತೀರಿ, ಮುಂದಿನ ಗಂಟೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದುಷ್ಟರಾಗಿರುತ್ತೀರಿ ಇಲ್ಲವೆ ಇಡೀ ದಿನದ ಕಾಲ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಒಳ್ಳೆಯವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಒಮ್ಮೆಗೆ ಅವನು ದುಷ್ಟನಾಗುತ್ತಾನೆ, ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಕಾಲ ಅತಿ ದುಷ್ಟ, ಅವನು ಒಳ್ಳೆಯವನಾಗಿದ್ದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ದುಷ್ಟನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ! ಮನುಷ್ಯ ಅವುಗಳನ್ನು ಅವಲೋಕನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಅಷ್ಟೆ. ಯೋಚನೆಗಳು ಮನುಷ್ಯನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹಾದು ಹೋಗುತ್ತವೆ, ಅವು ಹಿಂಸಾತ್ಮಕ, ಕೆಟ್ಟವಾದವುಗಳು, ದ್ವೇಷದಿಂದ ಕೂಡಿದಂತಹವು ಇತ್ಯಾದಿ ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ಅವುಗಳತ್ತ

ಲಕ್ಷ್ಯಗೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದನ್ನೇ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು! ಅದು ಪ್ರಕಟವಾದ ಕೂಡಲೆ ಹೀಗೆ (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಚಲನೆ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ) ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿಯಬೇಕು ಮತ್ತು ನಂತರ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ಇರಬೇಕು, ಪ್ರಕಾಶದಂದು ಅದನ್ನಿರಿಸಿ “ಇಲ್ಲ! ನೀನು ನನಗೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ನನಗೆ - ನೀನು - ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ! ನಿನ್ನಿಂದ ನನಗೇನೂ ಆಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ! ನೀನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗುವಿ ಮತ್ತು ತಿರುಗಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ!”

(ಮೌನದ ನಂತರ) ಇದು ವಿಶೇಷವಾದ ಏನೋ ಒಂದು. ದಿನಾಲು ಇಲ್ಲವೆ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಮನುಷ್ಯ ಈ ಅನುಭವವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು. ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಉತ್ಸಾಹ ಹಾಗೂ ಅಭಿಪ್ರೇಗಳ ಚಲನೆಗಳಿದ್ದಾಗ, ಅವನು ಒಮ್ಮೆಗೆ ದೈವೀ ಗುರಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವುಳ್ಳವನಾದಾಗ, ಭಗವಂತನತ್ತ ಹಂಬಲ ಉಂಟಾದಾಗ, ದೈವೀ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯುಂಟಾದಾಗ, ಅವನು ತನ್ನೊಳಗಿಂದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಂತೋಷ ಹಾಗೂ ಶಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದಾಗ, ...ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳು ಕಳೆದ ನಂತರ ಚಿಕ್ಕ ವಿಷಯ ಕುರಿತು ದುಃಖಪೀಡಿತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ, ಅತಿ ಕ್ಷುದ್ರ, ಸಂಕುಚಿತ, ಅತಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸ್ವಾರ್ಥಸಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಲೋಲನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ, ಮಬ್ಬಾದ ಆಸೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾನೆ, ಉಳಿದದ್ದೆಲ್ಲ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಿಲ್ಲವೇನೋ ಎನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆವಿಯಾಗಿ ಹಾರಿಹೋಗಿರುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯ ವೈರುಧ್ಯಗಳನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಅವನು ಲಕ್ಷ್ಯಗೊಡುವುದಿಲ್ಲ, ಆ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಈ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳು ನೆರೆಹೊರೆಯವರ ಹಾಗೆ, ನಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಜೀವಿಸುತ್ತವೆ. ಮನುಷ್ಯ ಮೊದಲು ಅವುಗಳನ್ನು ಶೋಧಿಸಬೇಕು, ಮತ್ತು ಅವು ತನ್ನ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದರೊಳಗೊಂದು ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ತಡೆಯಬೇಕು, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಿರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕು, ಪ್ರಕಾಶ ಮತ್ತು ನೆರಳು ಪ್ರತ್ಯೇಕಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು, ನಂತರ ನೆರಳನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕಬಹುದು.

(6/262-64)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಮನುಷ್ಯನ ಚಾರಿತ್ರವನ್ನು ಬದಲು ಮಾಡುವತ್ತ ಕರೆದೊಯ್ಯುವ ಹೆಜ್ಜೆಗಳು

ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತನಾಗಬೇಕು, ನಂತರ ನಿಯಂತ್ರಣ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತ ಅವನು ತನ್ನ ಚಾರಿತ್ರವನ್ನು

ಬದಲು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಚಾರಿತ್ರದ ಬದಲಾವಣೆ ಕೊನೆಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯ ಕೆಟ್ಟ ಚಟಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಬೇಕು, ಅವು ಕಳಚಿಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಚಾರಿತ್ರದ ಬದಲಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಬಹಳ ಕಾಲ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು.

ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ನಿರುತ್ಸಾಹಕ್ಕೊಳಗಾಗುವ ಮನುಷ್ಯನ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ನಾವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ವಿಷಯಗಳು ನಿಖರವಾಗಿ ಅವನು ಬಯಸಿದ ಹಾಗೆ ಇರದೆ ಹೋದಾಗ ನಿರುತ್ಸಾಹಗೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಅವನು ತನ್ನ ನಿರುತ್ಸಾಹ ಕುರಿತು ಅರಿವುಳ್ಳವನಾಗಬೇಕು - ಕೇವಲ ನಿರುತ್ಸಾಹದ ಬಗೆಗಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅದಕ್ಕಿರುವ ಕಾರಣಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ಸುಲಭವಾಗಿ ನಿರುತ್ಸಾಹಕ್ಕೊಳಗಾಗುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವುಳ್ಳವನಾಗಬೇಕು. ಒಮ್ಮೆ ಅರಿವುಳ್ಳವನಾದ ನಂತರ ನಿರುತ್ಸಾಹಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭುತ್ವ ಪಡೆಯಬೇಕು, ನಿರುತ್ಸಾಹಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿದ್ದಾಗಲೂ ನಿರುತ್ಸಾಹಗೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು - ಅದರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭುತ್ವ ಪಡೆದು ಅದು ಬರುವುದನ್ನು ತಡೆಯಬೇಕು. ಮತ್ತು ಕೊನೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಕಾಲದ ವರೆಗೆ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡ ನಂತರ ಸ್ವಭಾವ ನಿರುತ್ಸಾಹಕ್ಕೊಳಗಾಗುವ ರೂಢಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಮೊದಲಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಸ್ವಭಾವ ಬದಲಾಗಿರುತ್ತದೆ.

(4/340-41)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

... ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ, ಅವನ ಅರಿವಿಗೆ ಬಾರದ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳಿರುತ್ತವೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರಾಣಿಕ ಅವುಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಅಡಗಿಸಿಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಿಳಿಯದ ಹಾಗೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ತಂದುಕೊಡುತ್ತದೆ, ಯಾವ ಕ್ರಿಯೆಯ ಚಾಲನೆಯಿಂದ ಆ ತೃಪ್ತಿ ಬಂದಿತೆಂಬುದನ್ನು ಮನಸ್ಸು ಮನಗಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಪರಹಿತ ಚಿಂತನೆ, ದಾನಧರ್ಮ, ಸೇವೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ ಕೈಕೊಂಡ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಪ್ರೇರಿತವಾಗಿರುತ್ತವೆ, ಇವುಗಳಿಗಾಗಿರುವ ಸಮರ್ಥನೆಯ ಹಿಂದೆ ಅಹಂಕಾರ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಯೋಗದಲ್ಲಿ ರಹಸ್ಯ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಪರದೆಯ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಹೊರಗೆಳೆದು ತರುವುದಿರುತ್ತದೆ, ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ತೊಡೆದು ಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

(24/1297)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಪ್ರಚೋದನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವುದರಲ್ಲಿರುವ ಹೆಜ್ಜೆಗಳು

ಮೂರ್ಖತನದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ, ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತರಾದ ಜನರಿರುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಅವುಗಳಿಂದ ದೂರವಿರಲು ಶಕ್ತರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿಯಲು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಬಲ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಆದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿಯಲು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಬಲ ಎಂದಿಗೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಮನಸ್ಸು ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲ ಬದಿಗಳಿಂದ ನೋಡಲು ಇರುವ ಒಂದು ಉಪಕರಣ. ಪ್ರಚೋದನೆಯೊಂದನ್ನು ಈ ಬದಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ಆ ಬದಿಯಿಂದ ನೋಡುವ ಮನಸ್ಸು ಆ ಪ್ರಚೋದನೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಬಲವತ್ತರವಾಗಿರಲಿ ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದು ಹೇಗೆ? ಮತ್ತು ಅದು “ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅದು ಹಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಅದು ಹಾಗೇಕಿರಬಾರದು?” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಸಂಕಲ್ಪವೆಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ?

ನಾನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ¹ ಅದು ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೆ ವಿವರಣೆ ನೀಡಲು, ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಪ್ರಶಂಸನೀಯ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವೊಂದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಚೈತ್ರಸತ್ತಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮಧ್ಯೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಬಲವಿರುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಚೈತ್ರಸತ್ತೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದಿದ್ದರೆ, ಅದರ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಆಗ ಪ್ರತಿರೋಧವನ್ನು ಸಂಘಟಿಸಲು ಮನಸ್ಸು ಸಾಕಷ್ಟು ಬಲವತ್ತರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಿಜವಾದ ವಿಷಯ ಯಾವುದು, ಮಿಥ್ಯೆಯಾದದ್ದು ಯಾವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಅದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ, ನಿಜವಾದದ್ದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಅದರಲ್ಲಿ ಸದ್ಭಾವನೆ ಇದ್ದರೆ ಅದು ಪ್ರತಿರೋಧವನ್ನು

¹ “ಈ ಭೌತಿಕ ಮನಸ್ಸು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಹಾಗೂ ಅದರ ಚಲನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಾಂಧವ್ಯ ಬೆಳೆಸುತ್ತದೆ, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಿಕ ಕೆಲವೊಂದು ಆಸೆಗಳನ್ನು, ಪ್ರಚೋದನೆಗಳನ್ನು ಪುಟಿಸಿದಾಗ ಹೆಚ್ಚು ಭೌತಿಕವಾದ ಮನಸ್ಸು ಅದರ (ಪ್ರಾಣಿಕದ) ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು (ಆಸೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು) ಕಪಟತನದ ವಿವರಣೆಗಳು, ಕಾರಣಗಳು ಹಾಗೂ ನೆಪಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಗೆ ಆಧಾರ ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ.”

ಸಂಘಟಿಸುತ್ತದೆ, ಸಮರ ನಡೆಸಿ ವಿಜಯವನ್ನು ಗಳಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಿಬಂಧನೆ ಕೇವಲ ಅದೊಂದೇ: ಅದು ಚೈತ್ರಸತ್ತೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿರಬೇಕು.

ಏಕೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾಗಲೂ, ಪ್ರಶಂಸನೀಯ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾಗಲೂ ಅದೆಲ್ಲ ಪ್ರಚೋದನೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿರೋಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಬಲವತ್ತರವಾದ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲಾರದು. ಒಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇದು ಈ ರೀತಿಯದಾಗಿರಲಿ ಎಂದು ಒತ್ತುಕೊಟ್ಟು ನಿರ್ಧರಿಸಿರುತ್ತೀರಿ - ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಇಂತಹದೊಂದನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದುಕೊಂಡಿರುತ್ತೀರಿ, ಅದನ್ನು ನಿಶ್ಚಿತಪಡಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ, ನೀವು ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವವರಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಮ್ಮೆಗೆ (ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ, ಏಕೆ ಎಂಬುದಾಗಲಿ, ಏನು ಸಂಭವಿಸಿತೆಂಬುದಾಗಲಿ ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ) ನೀವು ಏನನ್ನೂ ನಿರ್ಧರಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆ? ಮತ್ತು ಕೂಡಲೆ ನೀವು ಆ ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಕಾರಣವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಉಳಿದೆಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಕೊಡಲಾಗುವ ಒಂದು ನೆಪವಿರುತ್ತದೆ: “ಸರಿ, ನಾನದನ್ನು ಈ ಸಲ ಕೈಕೊಂಡರೆ, ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ, ಅದು ಬಹಳ ಕೆಟ್ಟ ಕಾರ್ಯವೆಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ನಂತರ ಅದನ್ನೆಂದೂ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಅದೇ ಕೊನೆಯ ಸಲವಾಗುತ್ತದೆ.” ಅದು ಮನುಷ್ಯ ತನಗೇ ಕೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಅತ್ಯಂತ ಸೊಗಸಾದ ನೆಪ: “ನಾನಿದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ಕೊನೆಯ ಸಲ. ಈ ಸಲ ಅದು ಕೆಟ್ಟದಾದದ್ದೆಂದು, ಕೈಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ ಅದನ್ನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಕೊನೆಯ ಸಲ” ಪ್ರತಿಸಲ ಅದು ಕೊನೆಯ ಸಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ! ನೀವು ಮತ್ತೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತೀರಿ.

“ಸರಿ, ಈ ಸಲ ನಾನು ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳದಿರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ ನಾನದನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ನನ್ನ ಎಲ್ಲ ಬಲವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ನಾನದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ನೀವು ನಿರ್ಧರಿಸಿದಾಗ ಪ್ರಚೋದನೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಬರುವ ಸಂಭವವಿರುತ್ತದೆ. ನೀವು ದೂರಕಸಿದ ಯಶಸ್ಸು ಅತ್ಯಲ್ಪವಾಗಿದ್ದರೂ ಅದು ಹೆಚ್ಚಿನದೇ. ದೊಡ್ಡ ಯಶಸ್ಸಲ್ಲ, ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗಿನ ಯಶಸ್ಸು, ಭಾಗಶಃ ಯಶಸ್ಸು, ನೀವು ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ-ಗೊಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆ ಹಂಬಲ, ಆ ಆಸೆ, ಆ ಭಾವೋದ್ರೇಕ ಇನ್ನೂ ಅಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ, ಅದು ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ತಿರುಗಣೆ ಮಡುವುಗಳನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುತ್ತದೆ,

ಆದರೆ ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿರೋಧಿಸುತ್ತೀರಿ, “ನಾನದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಅದರತ್ತ ಚಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ನನ್ನ ಕೈಕಾಲುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿ ಬಂದರೂ ನಾನದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.” ಅದು ಭಾಗಶಃ ಯಶಸ್ಸು, - ಆದರೆ ಅದು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಯಶಸ್ಸು, ಏಕೆಂದರೆ ಇದರಿಂದಾಗಿ ಮುಂದಿನ ಸಲ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಿನದನ್ನು ಮಾಡಲು ಶಕ್ತರಾಗುತ್ತೀರಿ. ಎಂದರೆ ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ಎಲ್ಲ ಉಗ್ರ ಭಾವೋದ್ರೇಕಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದರ ಬದಲಾಗಿ ನೀವು ಅವುಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಶಾಂತಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತೀರಿ, ಮೊದಲು ಅವುಗಳನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ತೊಂದರೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಶಾಂತಗೊಳಿಸುತ್ತೀರಿ. ಅವು ಬಹಳ ಕಾಲ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ, ಮತ್ತೆ ತಿರುಗಿ ಬರುತ್ತವೆ, ಅವು ನಿಮಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತವೆ, ಸಿಟ್ಟಿಗೆಬ್ಬಿಸುತ್ತವೆ, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಭವ್ಯ ಜುಗುಪ್ಸೆಯನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುತ್ತವೆ, ಅದೆಲ್ಲವೂ ಇರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ನೀವು ಸರಿಯಾಗಿ ಪ್ರತಿರೋಧ ಒಡ್ಡಿದರೆ ಮತ್ತು: “ಇಲ್ಲ, ನಾನೇನನ್ನೂ ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ: ಎಷ್ಟೇ ಬೆಲೆತಂದರೂ ಕಲ್ಲು ಬಂಡೆಯ ಹಾಗೆ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.” ಆಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಅದು ತಿಳುವಾಗುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ, ನೀವು ಎರಡನೆಯ ಮನೋಭಾವ ಹೊಂದುವುದನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತೀರಿ: “ಈಗ ನನ್ನ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಈ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲ್ನಡೆಗಿರಲೆಂದು ನಾನು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ, ಇನ್ನೂ ಎದುರಿಸಬೇಕಾದ ಸಮರಗಳಿಗೆ, ನನ್ನ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಅದೆಲ್ಲದರ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರಬಲ್ಲದಾದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಒಂದು ಸಮಯ ಬರುತ್ತದೆ, ಆಗ ಇದು ನಂತರ ಮರಳಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.” ತದನಂತರ ಒಂದು ಸಮಯ ಬರುತ್ತದೆ, ಆಗ ನೀವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮುಕ್ತರಾಗಿರುತ್ತೀರಿ; ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮಗೆ ಗ್ರಹಿಕೆ ಕೂಡ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಅಷ್ಟೆ. ಅದಕ್ಕೆ ದೀರ್ಘಕಾಲ ಬೇಕಾಗಬಹುದು, ಅದು ಬೇಗ ಬರಬಹುದು, ಅದು ಚಾರಿತ್ರ್ಯದ ಬಲದ ಮೇಲೆ ಹಾಗೂ ಅಭಿಪ್ರೇಯ ನಿಷ್ಠಾಪಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗಿನ ನಿಷ್ಠಾಪಟ್ಟಿದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಈ ವಿಧಾನಕ್ಕೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಅಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವರು, ಅದಕ್ಕೆ ಸಮಯ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲನೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸದೆ ಇರುವುದರಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲಿನ ಎಲ್ಲ ಶಕ್ತಿಗಳು ಸ್ವ-ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಶಕ್ತಿಗಳು ತಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಬರುತ್ತವೆ, ಅವುಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಅಡೆತಡೆಯನ್ನಿರಿಸಿದರೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರೆ, ಅವು ಕೆಲ ಕಾಲದವರೆಗೆ ಅಡೆತಡೆಯ ಮೇಲೆ ಬಡಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬಹುದು, ಆದರೆ

ಕೊನೆಗೆ ದಣಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ, ಪ್ರಕಟವಾಗದೆ ಉಳಿದು ಹಿಂದೆಗೆಯುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ನೀವು ಅಚಂಚಲರಾಗಿ ಉಳಿಯಲು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುತ್ತವೆ.

“ನನ್ನ ಯೋಚನೆ, ದೇಹ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಣಿಕ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ಮೊದಲು ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸುತ್ತೇನೆ, ನಂತರ ನನ್ನ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ನೀವು ಎಂದಿಗೂ ಹೇಳಬಾರದು. ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇರಬೇಕಾದ ಕ್ರಮ, ಆದರೆ ಅದು ಎಂದಿಗೂ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬಾಹ್ಯದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಕ್ರಮ: “ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿನ ವಿಷಯವೆಂದರೆ ನಾನದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ನಂತರ ಅದನ್ನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲ ಪ್ರಚೋದನೆಗಳಿಗೆ ಅವು ಬರದಹಾಗೆ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ, ಅವು ನನಗಾಗಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿಲ್ಲ, ನಾನು ಅದೆಲ್ಲದರ ಹೊರಗಿದ್ದೇನೆ.” ಇದು ನಿಜವಾಗಿ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ಕ್ರಮ. ಮೊದಲು ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳದೆ ಇರುವುದು. ನಂತರ ಯಾವುದಕ್ಕಾದರೂ ಆಸೆಯನ್ನಿರಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಇರುವುದು, ಆಗ ಅದು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೊರಟು ಹೋಗುವುದು.

(5/210-13)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಪ್ರಾಣಿಕಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನೋದಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಬೇಕು, ಅದನ್ನು ಸದೆಬಡಿಯಬಾರದು

“ನಮ್ಮ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮನೋಭಾವ ಬಲವಂತವಾಗಿ ನಿಗ್ರಹಿಸುವಂತಹದಲ್ಲ” ಎಂಬುದು ತೀರಾ ಸತ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿ. ಅದು ಮಾನಸಿಕ ನಿಯಮ ಇಲ್ಲವೆ ತತ್ವಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಮನವೊಲಿಸಲಾಗಿರದ ಪ್ರಾಣಿಕ ಸತ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ ನಡೆಸುವುದಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಅದರರ್ಥ ಪ್ರಾಣಿಕ ತನ್ನ ದಾರಿ ಹಿಡಿದು ಹೋಗಿ ತನಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದದ್ದನ್ನು ಮಾಡಲು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಕು ಎಂದಲ್ಲ. ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ ನಡೆಸುವುದು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗವಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಿಕಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣಿಕ ಆಸೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿರದ ಉಚ್ಚತರ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ದೊರೆತು ಅದರಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಉಂಟಾಗಬೇಕು. ಆದರೆ ಇದು ಬೆಳೆದು ಬರಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮನೋಭಾವವೊಂದನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು, ಅದು ನಿಮ್ಮತರ ಪ್ರಾಣಿಕದ ತೃಪ್ತಿ ಹಾಗೂ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತ ಹೋಗುವ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಅಂಟಿಸಬೇಕು, ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಂಯಮ ಈ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳ

ಗದ್ದಲದ ಮೇಲಿರಬೇಕು. ಆಹಾರದಂತಹ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯ ಸ್ಥಾನ ದೊರಕುವಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸಬೇಕು. ನಿಮ್ಮತರ ಪ್ರಾಣಿಕಕ್ಕೆ ಅದರ ಸ್ಥಾನವಿದೆ, ಅದರ ಮೇಲೆ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ ಮಾಡಬಾರದು, ಅದನ್ನು ಕೊಂದುಹಾಕಬಾರದು, ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಬದಲು ಮಾಡಬೇಕು, “ಎರಡೂ ತುದಿಗಳನ್ನು ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿರಬೇಕು,” ಮೇಲಿನ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುತ್ವ ಮತ್ತು ನಿಯಂತ್ರಣ, ನಿಮ್ಮತರ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಉಪಯೋಗವಿರಬೇಕು. ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯವೆಂದರೆ ಆಸಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಆಸೆಗಳನ್ನು ತೊಡೆದು-ಹಾಕುವುದಾಗಿದೆ, ಆಗ ಪ್ರಾಣಿಕದ ಉಪಯೋಗ ಇಡಿಯಾಗಿ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಾಗುತ್ತದೆ.

(35/474)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಆಂತರಿಕ ವಿವೇಚನಾ ಶಕ್ತಿ

ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಚಲನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ಅರಿವುಳ್ಳವನಾಗಿರಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನ ಸತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ವೈರುಧ್ಯವುಳ್ಳ ದುರ್ಬಲ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳಿರುತ್ತವೆ, ಕೆಲವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಇತ್ತ ದೂಡುತ್ತವೆ, ಇನ್ನು ಕೆಲವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅತ್ತ ದೂಡುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಅದು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತತೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವೇ ಅವಲೋಕಿಸಿದಾಗ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕೋಭೆಗೊಳಿಸುವಂತಹದನ್ನು ನೀವು ಕೈಕೊಂಡಾಗ ಮನಸ್ಸು ಕೂಡಲೆ ನಿಮಗೆ ಸಮರ್ಥನೆ ಒದಗಿಸಲು ಅನುಕೂಲಕರ ಕಾರಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ - ಈ ಮನಸ್ಸು ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಗಿಲೀಟು ಲೇಪಿಸುವ ಕ್ಷಮತೆ ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಠಿಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಸತ್ತೆಯ ಎಲ್ಲ ಚಿಕ್ಕಪುಟ್ಟ ಮಿಥ್ಯೆಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಅವನು ಬಹಳ ನಿಷ್ಕಪಟನಾಗಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದಿನದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಾದ ಅನೇಕ ಚಲನೆಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಅನಿಶ್ಚಿತ ಕಾಲದ ವರೆಗೆ ಒಂದೇ ವಿಷಯದ ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಂತಹದು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ನೀವು ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರಗತಿಯತ್ತ ಸಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ನಿಮ್ಮೊಳಗಿರುವ ಏನೋ ಒಂದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕು, ಅದರ ಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ ನೀವೇ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕುರಿತು ತೀರ್ಪು ನೀಡುವವರಾಗುವಿರಿ, ಅದು

ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಕಾಶವಿರುತ್ತದೆ, ಸದ್ಯಾವನೆ ಇರುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಅದು ನಿಖರವಾಗಿ ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನಿರಿಸಿ-ಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮುಂದಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ, ಮತ್ತು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿಗೆ, ನೀವು ಕೈಕೊಂಡದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ, ಭಾವನೆಗೆ ತಂದುಕೊಂಡದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ, ಪ್ರಚೋದನೆಗಳು ಹಾಗೂ ಯೋಚನೆಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅದರ ಮುಂದೆ ನೀವೇ ಮಾಡಲಾಗುವ ಹಾಗೆ ಹಾದುಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡಿರಿ, ನಂತರ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅನ್ಯೋನ್ಯ ಸಂಬಂಧ ಕಲ್ಪಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿರಿ, ಎಂದರೆ ಇದು ಅದನ್ನೇಕೆ ಅನುಸರಿಸಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಿರಿ. ನಿಮ್ಮೆದುರಿಗಿರುವ ಪ್ರಕಾಶಮಯ ಪರದೆಯನ್ನು ನೋಡಿರಿ. ಕೆಲವೊಂದು ವಿಷಯಗಳು ಛಾಯೆಯನ್ನಿರಿಸದೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹಾದುಹೋಗುತ್ತವೆ, ಇನ್ನಿತರ ವಿಷಯಗಳು, ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ, ಚಿಕ್ಕ ಛಾಯೆಯನ್ನು, ಇನ್ನು ಬೇರೆ ವಿಷಯಗಳು ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಾದ ಹಾಗೂ ಅಸಹ್ಯಕರವಾದ ಛಾಯೆಯನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿಕೊಡುತ್ತವೆ. ಆಟವೊಂದನ್ನು ಆಡುತ್ತಿರುವಾಗಿನ ನಿಷ್ಪಾಪಟ್ಟದಿಂದ ಇದನ್ನು ನೀವು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು; ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಈ ರೀತಿ ಯೋಚಿಸುತ್ತ ಇಂತಹದನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. ನನ್ನೆದುರಿಗೆ ಜ್ಞಾನದ ಹಾಗೂ ಸ್ವ-ಪ್ರಭುತ್ವದ ನನ್ನ ಆದರ್ಶವಿದೆ, ಸರಿ, ಇದು ನನ್ನ ಆದರ್ಶಕ್ಕೆ ಸರಿ ಹೋಗುವಂತಹದು ಆಗಿತ್ತೋ ಇಲ್ಲವೋ? ಅದು ಸರಿಹೋಗಿದ್ದರೆ ಪರದೆಯ ಮೇಲೆ ನೆರಳನ್ನು ಉಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ, ಪರದೆ ಪಾರದರ್ಶಕವಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯ ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ಚಿಂತಿಸಬೇಕಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಅನುರೂಪವಾಗಿರದೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಛಾಯೆಯನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವ-ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಸ್ವ-ಪ್ರಭುತ್ವಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದದ್ದು ಏನಿತ್ತು? ಬಹಳಷ್ಟು ಸಲ ಅಪ್ರಜ್ಞೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ - ಆಗ ನೀವು ಅದನ್ನು ಅಪ್ರಜ್ಞೆಯ ವಿಷಯಗಳ ದಾಖಲೆ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ಮುಂದಿನಸಲ ಏನನ್ನಾದರೂ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತರಾಗಿರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಇನ್ನು ಬೇರೆ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ಅಹಿತಕರ ಚಿಕ್ಕ ಅಹಂಕಾರದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತೀರಿ, ಅದು ಪೂರ್ತಿ ಕಷ್ಟಾದದ್ದಾಗಿದ್ದು ನಿಮ್ಮ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲವೆ ಯೋಚನೆಯನ್ನು ವಿರೂಪಗೊಳಿಸಲು ಬರುತ್ತದೆ. ಆಗ ನೀವು ಈ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ನಿಮ್ಮ 'ಪ್ರಕಾಶ'ದುದುರು ಇರಿಸುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು: “ನಾನು ಈ ರೀತಿ ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳುವಂತೆ, ಯೋಚಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಇದಕ್ಕೇಕೆ ಹಕ್ಕಿದೆ?” ಎಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನೇ ನೀವು ಕೇಳುತ್ತೀರಿ. ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ವಕ್ರ ವಿವರಣೆಯನ್ನು

ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದರ ಬದಲಾಗಿ ನೀವು ಶೋಧ ಮಾಡಬೇಕು. ಆಗ ನಿಮ್ಮ ಸತ್ತೆಯ ಒಂದು ಮೂಲೆಯನ್ನು ನೋಡುವಿರಿ, ಅದು: “ಅಹಾ! ಇಲ್ಲ, ನಾನು ಅದರ ಹೊರತಾಗಿ ಬೇರೆ ಏನನ್ನಾದರೂ ಸ್ವೀಕರಿಸುವೆ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಅದು ಚಿಕ್ಕ ಜಂಬವಾಗಿರುವುದನ್ನು, ಸ್ವ-ಪ್ರೇಮ-ವಾಗಿರುವುದನ್ನು, ನೂರಾರು ವಿಷಯಗಳ ನಡುವೆ ಎಲ್ಲಿಯೋ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿರುವ ಅಹಂಕಾರದ ಭಾವನೆಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತೀರಿ. ಆಗ ನಿಮ್ಮ ಆದರ್ಶದ ಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯಗಳತ್ತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಹರಿಸುತ್ತೀರಿ: “ನಾನು ಅರಸುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೂ ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುವ ಆದರ್ಶಕ್ಕೆ ಈ ಚಲನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿರುವುದು ಅನುರೂಪದ್ದಾಗಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ? ನಾನು ಅಂಧಕಾರವಿರುವ ಈ ಚಿಕ್ಕ ಮೂಲೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಾಶದ ಎದುರಿಗೆ ಇರಿಸುವೆ, ಆ ಪ್ರಕಾಶ ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅಂಧಕಾರವನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವವರೆಗೆ ಕಾದುಕೊಂಡಿರುವೆ.” ಆಗ ಆ ಸುಖಾಂತ ನಾಟಕ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇಡೀ ದಿನದ ಸುಖಾಂತ ನಾಟಕ ಇನ್ನೂ ಮುಗಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಆ ಪ್ರಕಾಶದೆದುರು ಹಾದು ಹೋಗಬೇಕಾದ ಹಲವಾರು ವಿಷಯಗಳಿರುತ್ತವೆ. ನೀವು ಈ ಆಟವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದರೆ - ಏಕೆಂದರೆ ನೀವು ಅದನ್ನು ನಿಷ್ಕಪಟರಾಗಿ ಕೈಕೊಂಡಾಗ ಅದು ಒಂದು ಆಟವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ - ಆರು ತಿಂಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ನೀವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾರದಷ್ಟು ಬದಲಾಗಿರುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ನಾನು ಆಶ್ಚರ್ಯವೆನಿಸಿಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ: “ಏನು? ನಾನು ಆ ರೀತಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ? ಅದು ಅಸಾಧ್ಯ!”

ನೀವು ಐದು ವರ್ಷದವರಾಗಿರಬಹುದು ಇಲ್ಲವೆ ಇಪ್ಪತ್ತು, ಐವತ್ತು ಇಲ್ಲವೆ ಅರವತ್ತು ವರ್ಷದವರಾಗಿರಬಹುದು, ಆದಾಗ್ಯೂ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಈ ಆಂತರಿಕ ಪ್ರಕಾಶದೆದುರಿಗೆ ಇರಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪರಿವರ್ತನೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ಆದರ್ಶಕ್ಕೆ ಅನುರೂಪವಾಗಿರದೆ ಇರುವ ಅಂಶಗಳನ್ನು, ನಿಮ್ಮಿಂದ ಇಡಿಯಾಗಿ ಹೊರಹಾಕಬೇಕಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ (ಇಂತಹ ಅಂಶಗಳು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಇರುತ್ತವೆ, ಅಂತಹವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ತಾವು ಇರಬೇಕಾದ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇರದೆ ಇದ್ದಂತಹವು. ನೀವು ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು - ನಿಮ್ಮ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು, ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು, ಪ್ರಚೋದನೆಗಳನ್ನು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು - ಆಂತರಿಕ ಪ್ರಕಾಶವಾದ ಚೈತನ್ಯಸತ್ತೆಯ ಸುತ್ತ ಸಂಘಟಿಸಿದರೆ ಎಲ್ಲ ಆಂತರಿಕ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ ಪ್ರಕಾಶಮಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿ ಬದಲಾಗುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತೀರಿ.

ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದ ಸಂತನೊಬ್ಬ ಹೇಳಿದ್ದು ಹೀಗಿದೆ:

“ಅನಿಷ್ಟವೆಂಬುದಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಸಮತೋಲನದಲ್ಲಿ ಕೊರತೆಯಿದೆ.”

“ಕೆಟ್ಟದೆಂಬುದಿಲ್ಲ. ವಿಷಯಗಳು ಅವಿರಬೇಕಾದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ.”

(4/38-40)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ನಿಷ್ಕ್ರಿಯ ಹಾಗೂ ಸಕ್ರಿಯ ಜಾಗರೂಕತೆ

ಜಾಗರೂಕತೆಯ ಅರ್ಥ ಎಚ್ಚರದಿಂದಿರುವುದಾಗಿದೆ, ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಹುಷಾರಿನಲ್ಲಿರಬೇಕು, ನಿಷ್ಕಪಟನಾಗಿರಬೇಕು, ಯಾವುದೂ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ-ವಾದದ್ದೆನಿಸಬಾರದು. ನೀವು ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾಗ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದ ಪ್ರತಿಕ್ಷಣ ಆಯ್ಕೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿರುತ್ತದೆ, ಆ ಆಯ್ಕೆ ಗುರಿಯತ್ತ ಕರೆದೊಯ್ಯುವ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನಿರಿಸುವುದು, ನಿಂದೆ ಹೋಗುವುದು ಇಲ್ಲವೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಹಿಂದೆ ಸರಿದು ಕೂಡ ಹೋಗುವುದು, “ಓಹ್, ನಂತರ, ಕೂಡಲೆ ಅಲ್ಲ” ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಮಾರ್ಗದ ಮಧ್ಯೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ಇರುತ್ತದೆ.

ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಇರುವುದು ಎಂದರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೆಳೆಗಳೆಯುವುದನ್ನು ಪ್ರತಿರೋಧಿಸುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಇರುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು, ದೌರ್ಬಲ್ಯವೊಂದರ ಮೇಲೆ ಜಯಸಾಧಿಸುವ, ಪ್ರಚೋದನೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸುವ, ಏನನ್ನಾದರೂ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುವ, ಯಾವುದನ್ನೋ ಸರಿಪಡಿಸುವ, ಏನೋ ಒಂದರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭುತ್ವ ಪಡೆಯುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಇರುವುದು. ನೀವು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಇದ್ದರೆ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಬಹುದು. ನೀವು ಜಾಗರೂಕರಾಗಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಚಲನೆಯನ್ನು ಗುರಿಗೆ ಅತಿ ಹತ್ತಿರ ಬರುವ ಸಂದರ್ಭವನ್ನಾಗಿ ಬದಲು ಮಾಡುವಿರಿ.

ಜಾಗರೂಕತೆಯಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯ ಹಾಗೂ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯ ಎಂಬ ಎರಡು ವಿಧಗಳಿವೆ. ನೀವೊಂದು ತಪ್ಪು ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭವಿದ್ದಾಗ, ತಪ್ಪು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವರಿದ್ದಾಗ, ದುರ್ಬಲರಾಗಿದ್ದಾಗ, ಇಲ್ಲವೆ ಪ್ರಲೋಭನೆಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡುವ (ನಿಷ್ಕ್ರಿಯ) ಜಾಗರೂಕತೆ ಇದೆ. ಮತ್ತು

ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಅರಸುವ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತೀವ್ರಗತಿಯ ಮುನ್ನಡೆಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದನ್ನು ಅರಸುವ ಸಕ್ರಿಯ ಜಾಗರೂಕತೆ ಇದೆ.

ಪತನಗೊಳ್ಳದಂತೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ತಡೆಯುವ ಮತ್ತು ತೀವ್ರಗತಿಯಿಂದ ಮುನ್ನಡೆಯುವ ಚಲನೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನತೆ ಇದೆ.

ಮತ್ತು ಇವೆರಡೂ ಅತ್ಯವಶ್ಯವಾಗಿವೆ.

ಜಾಗರೂಕನಾಗದೇ ಇರುವವನು ಅದಾಗಲೇ ಮೃತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಹಾಗೂ ಜೀವನದ ನಿಜವಾದ ಉದ್ದೇಶದೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ.

ಹಾಗಾಗಿ ಗಂಟೆಗಳು, ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು, ಜೀವನ ಇವೆಲ್ಲ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಕಳೆದು ಹೋಗುತ್ತವೆ, ಅವು ಏನನ್ನೂ ತಂದುಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ನೀವು ರಂಧ್ರವೊಂದರಲ್ಲಿ ಅರೆ ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚತ್ತುಕೊಂಡ ಹಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬರುವುದು ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾದದ್ದು.

(3/202-03)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಮನಸ್ಸಿನ ಶುದ್ಧೀಕರಣ: ಕ್ರಮಾನುಗತವಾಗಿ ಬರುವ ನಾಲ್ಕು ಹಂತಗಳು

... ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾನವ ಜೀವನ, ಸದ್ಯದ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅದಿರುವ ಹಾಗೆ, ಮನಸ್ಸಿನ ಆಳಿಕೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿದೆ, ಹಾಗಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ಸಂಗತಿ ಎಂದರೆ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಕ್ರಮಾನುಗತವಾದ ಶಿಸ್ತುಪಾಲನೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತೇವೆ, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವಂತಾಗುವುದು ಹಾಗೂ ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಾಗುವುದು.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕ್ರಮಾನುಗತವಾಗಿ ಬರುವ ನಾಲ್ಕು ಹಂತಗಳಿರುತ್ತವೆ, ಆದರೆ ಅವು ಕೊನೆಗೆ ಏಕಕಾಲಿಕವಾಗಬಹುದು. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸುವುದಾಗಿದೆ, ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಅವನು ತನ್ನ ಯೋಚನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಗಮನವಿರಿಸಬೇಕು, ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ಅವನು ಯೋಚನೆಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಪಡೆಯಬೇಕು, ನಾಲ್ಕನೆಯದಾಗಿ ಅವನು ತನ್ನ ಯೋಚನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭುತ್ವ ಪಡೆಯಬೇಕು.

*

ಮನಸ್ಸನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಣಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕ್ರಮಾನುಗತವಾಗಿರುವ ನಾಲ್ಕು ಹಂತಗಳಿವೆ ಎಂದು ನಾವು ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಶುದ್ಧೀಕರಣಗೊಂಡ ಮನಸ್ಸು ಕೆಟ್ಟ ಯೋಚನೆಗೆ ಆಸ್ಪದ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ದೊರಕಿಸಲು ಯೋಚನೆಯ ಮೇಲೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮತ್ತು ಅದು ನಾಲ್ಕು ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯದೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಮೊದಲನೆಯ ಹಂತ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

ಅದು ಬಹಳ ಸುಲಭವಾದ ಕಾರ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಬೇಡಿರಿ, ಏಕೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅವುಗಳಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನನ್ನು ತನ್ನ ಯೋಚನೆಗಳಿಂದ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುವಂತೆ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ, ತಾನು ಯೋಚಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂಬುದು ಕೂಡ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ರೂಢಿಯಿಂದಾಗಿ ಅವನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾನೆ. ಒಮ್ಮೆಗೆ ಅವನನ್ನು “ನೀನೇನನ್ನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಿ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ, ಅವನಿಗೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಎಂದರೆ ನೂರರಲ್ಲಿ ತೊಂಬತ್ತೈದು ಸಲ ಅವನು ಕೊಡುವ ಉತ್ತರ “ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ” ಎಂದಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅವನಲ್ಲಿ ಯೋಚನೆಯ ಚಲನೆ ಹಾಗೂ ಸತ್ತೆಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವಿರುತ್ತದೆ.

ಯೋಚನೆಯನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮೊದಲ ಚಲನೆ ಹೆಚ್ಚೆ ಹಿಂದಿರಿಸಿ ಯೋಚನೆಯನ್ನು ನೋಡುವುದಾಗಿದೆ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಯೋಚನೆಯಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿಗೊಳ್ಳಬೇಕು, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಚಲನೆ ಮತ್ತು ಯೋಚನೆಯ ಚಲನೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಗೊಂದಲವುಂಟಾಗದಂತಾಗುವುದು. ಹೀಗೆ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಅದು ಬಹಳ ಸರಳವಾದದ್ದು ಎಂದು ನಂಬಬೇಡಿರಿ. ಅದು ಮೊದಲನೆಯ ಹೆಜ್ಜೆ.

*

“ಅವನು ನನಗೆ ಅವಮಾನ ಮಾಡಿದ, ನನ್ನನ್ನು ಹೊಡೆದ, ನನ್ನ ಗೌರವ ಕಳೆದ, ನನ್ನನ್ನು ಲೂಟಿಮಾಡಿದ,” ಇಂತಹ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ಪೋಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವವರು ತಮ್ಮ ವೈರ ಎಂದೂ ತೃಪ್ತಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಲಾರರು.

ಧರ್ಮಪದ, ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು, “ಕೆಟ್ಟ ಯೋಚನೆಗಳು ವೇದನೆಯನ್ನುಂಟು-

ಮಾಡುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯ ಯೋಚನೆಗಳು ಸಂತೋಷವನ್ನು ತಂದುಕೊಡುತ್ತವೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಅದು ಕೆಟ್ಟ ಯೋಚನೆಗಳ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಾವು ವೇದನೆಯಿಂದ ಹೇಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಮೊದಲ ಉದಾಹರಣೆ ಇಲ್ಲಿದೆ, ಅದನ್ನು ನಾನು ಪುನಃ ಓದಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. “ಅವನು ನನಗೆ ಅವಮಾನ ಮಾಡಿದ, ನನ್ನನ್ನು ಹೊಡೆದ, ನನ್ನ ಗೌರವ ಕಳೆದ, ನನ್ನನ್ನು ಲೂಟಿ ಮಾಡಿದ” ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕವಾಗಿ “ಇಂತಹ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ಪೋಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವವರು ತಮ್ಮ ವೈರಕ್ಕೆ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನೆಂದೂ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲಾರರು” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ಮಾನಸಿಕ ಶಿಸ್ತುಪಾಲನೆಯನ್ನು ಕ್ರಮಾನುಗತ ಹಂತಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಈ ಶಿಸ್ತುಪಾಲನೆ ನಾಲ್ಕು ಕ್ರಮಾನುಗತ ಚಲನೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ನಾವು ವರ್ಣನೆ ಮಾಡಿದ್ದು, ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ, ನಿಮ್ಮ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿರಬಹುದು: ಅವಲೋಕನ ಮಾಡುವುದು, ಗಮನವಿರಿಸುವುದು, ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಪ್ರಭುತ್ವ ಪಡೆಯುವುದು; ಈ ಹಿಂದಿನ ಪಾಠದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಯೋಚನೆಗಳಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಹೇಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಕಲಿತಿದ್ದೇವೆ, ಅದರಿಂದಾಗಿ ನಾವು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ವೀಕ್ಷಕರಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಅವಲೋಕನ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇಂದು ಆ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಗಮನಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮೊದಲು ಅವುಗಳತ್ತ ನೋಡಿರಿ ಮತ್ತು ಅವುಗಳತ್ತ ಗಮನವಿರಿಸಿರಿ. ಜ್ಞಾನೋದಯ ಪಡೆದ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನ ಹಾಗೆ ಅವುಗಳತ್ತ ನೋಡುವುದನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಹಾಗೂ ಕೆಟ್ಟ ಯೋಚನೆಗಳ ನಡುವೆ, ಉಪಯುಕ್ತ ಹಾಗೂ ಹಾನಿಕಾರಕ ಯೋಚನೆಗಳ ನಡುವೆ, ವಿಜಯದತ್ತ ಕರೆದೊಯ್ಯುವ ರಚನಾತ್ಮಕ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮನ್ನು ವಿಜಯದಿಂದ ವಿಮುಖರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ, ಸೋಲನ್ನೊಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಯೋಚನೆಗಳ ನಡುವೆ ಭಿನ್ನತೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸುವಂತಾಗುವುದು. ವಿವೇಚನಾಶಕ್ತಿಯ ಈ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ನಾವೀಗ ದೊರಕಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ನಾನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಧರ್ಮಪದ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಕೇವಲ ಉದಾಹರಣೆಗಳು. ಒಳ್ಳೆಯ ಹಾಗೂ ಒಳ್ಳೆಯವಲ್ಲದ ಯೋಚನೆಗಳ ನಡುವಿರುವ ಭಿನ್ನತೆಯನ್ನು ಜ್ಞಾನೋದಯ ಪಡೆದ

ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನ ಹಾಗೆ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಸ್ವತಃ ನಾವೇ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಎಂದರೆ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತನಿಂದ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಅದು ಅತ್ಯಗತ್ಯದಾದ ನಿಬಂಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

*

“ಅವನು ನನಗೆ ಅವಮಾನ ಮಾಡಿದ, ನನ್ನನ್ನು ಹೊಡೆದ, ನನ್ನ ಗೌರವವನ್ನು ಕಳೆದ, ನನ್ನನ್ನು ಲೂಟಿಮಾಡಿದ,” ಇವುಗಳಂತಹ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ಪೋಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬರದೆ ಇರುವವರು ದ್ವೇಷಕ್ಕೆ ಎಡೆಗೊಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಬೇರೊಂದು ದಿನ ನಾವು ಓದಿದ್ದಕ್ಕೆ ಇದು ಪೂರಕವಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಇದು ಕೇವಲ ಅಸಮಾಧಾನವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ಯೋಚನೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಅದು ಏಕೆಂದರೆ ಮತ್ತರದಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ದ್ವೇಷ ಮಾನವರ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಅತಿ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹರಡಿಕೊಂಡ ಕಾರಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಆದರೆ ದ್ವೇಷವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ? ದೊಡ್ಡ ಹಾಗೂ ಉದಾರ ಹೃದಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು ಅದಕ್ಕೆ ನಿಜವಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ಉಪಾಯ. ಆದರೆ ಅದು ಎಲ್ಲರ ಅಳವಡಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದು.

ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಶಿಸ್ತುಪಾಲನೆಯ ಮೂರನೆಯ ಹೆಜ್ಜೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಜ್ಞಾನೋದಯ ಪಡೆದ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶ ಉಪಯುಕ್ತ ಹಾಗೂ ಹಾನಿಕಾರಕ ಯೋಚನೆಗಳ ನಡುವೆ ಭಿನ್ನತೆ ಗುರುತಿಸಿದ ನಂತರ ಆಂತರಿಕ ರಕ್ಷಕ ಬರುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಒಪ್ಪಿಗೆ ನೀಡಲಾದ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೆ ಹೋಗಲು ಬಿಡುತ್ತಾನೆ, ಅನ್ಯಚಿಹ್ನವಾದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಆಚ್ಛೆ ನೀಡುವ ಇಂಗಿತ ಸೂಚನೆಯೊಂದಿಗೆ ಆ ರಕ್ಷಕ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೆಟ್ಟ ಯೋಚನೆ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅದು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗುವಂತೆ ಸಾಕಷ್ಟು ದೂರ ತಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಅನುಮತಿ ಮತ್ತು ತಿರಸ್ಕಾರ ಇವುಗಳ ಚಲನೆಯನ್ನೇ ನಾವು ಯೋಚನೆಯ ಮೇಲಿನ ನಿಯಂತ್ರಣ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ.

*

ಓ ಪ್ರಭು, ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಭ್ರಮಾತ್ಮಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ, ಅದರ ಕಲ್ಪನಾ ಚಿತ್ರಗಳ ಜಗತ್ತಿನಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದಿರಿಸು, ನನ್ನ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೊಂದಿಗೆ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಾಗಲಿ, ಏಕೆಂದರೆ ಆ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಪ್ರಜ್ಞೆ ನೀನೇ ಆಗಿರುವಿ.

(1/75)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ವಾರ್ತಾಪತ್ರ

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸಂಕೀರ್ಣ

ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ 1ನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ದಿನಾಂಕ 2/12/13 ಹಾಗೂ 3/12/13, ಸೋಮವಾರ ಮತ್ತು ಮಂಗಳವಾರ “The Mother's Yoga” ಮತ್ತು “The New Creation” ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಯಂಕಾಲ 5.00 ರಿಂದ 6.30ರ ವರೆಗೆ ಶ್ರೀಯುತರಾದ ಪ್ರೊ|| ಆರ್.ವೈ. ದೇಶಪಾಂಡೆ, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಆಶ್ರಮ, ಪಾಂಡಿಚೇರಿ, ಇವರಿಂದ ಉಪನ್ಯಾಸವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಗುರು-ಬಂಧುಗಳು ಹಾಗೂ ಇತರರು ಉಪಸ್ಥಿತರಿದ್ದರು.

ದಿನಾಂಕ 5/12/13ರ ಗುರುವಾರದಂದು “ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಮಹಾಸಮಾಧಿ”ಯ ದಿನವನ್ನಾಗಿ ಆಚರಿಸಲಾಯಿತು. ತತ್ಸಂಬಂಧ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 7.00 ರಿಂದ 7.30ರ ವರೆಗೆ ಸಾಮೂಹಿಕ ಧ್ಯಾನ ಹಾಗೂ ಸಂದೇಶ ಪತ್ರವನ್ನು ವಿತರಿಸಲಾಯಿತು. ಅದೇ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 10.30 ರಿಂದ 12.30ರ ವರೆಗೆ “Aswapathy's Yoga” - A Collective Presentation ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಶ್ರೀಯುತ ಎಸ್.ಎಸ್. ಲಹರಿ, ಧರ್ಮದರ್ಶಿ, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಸಂಕೀರ್ಣ, ಬೆಂಗಳೂರು ಇವರು ಉಪನ್ಯಾಸ ನೀಡಿದರು. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಗುರು-ಬಂಧುಗಳು ಆಗಮಿಸಿದ್ದರು.

ದಿನಾಂಕ 7/12/13 ಶನಿವಾರದಂದು ಮೀರಾಂಬಿಕಾ ಸ್ಕೂಲ್ ಫಾರ್ ನ್ಯೂ ಏಜ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಯ ವತಿಯಿಂದ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಸ್ತು ಪ್ರದರ್ಶನ ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ವಸ್ತು ಪ್ರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ

ಸೃಜನಶೀಲತೆಯನ್ನು ಮೆರೆದರು. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಉದ್ಘಾಟನೆಯನ್ನು ಸಂಸ್ಥೆಯ ಧರ್ಮದರ್ಶಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದ ಶ್ರೀಯುತ ಎಸ್.ಎಸ್. ಲಹರಿಯವರು ನೆರೆವೇರಿಸಿದರು. ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಆಡಳಿತಾಧಿಕಾರಿಯವರು ಮತ್ತು ಶಾಲಾ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರು ಉದ್ಘಾಟನೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸಿ ತಮ್ಮ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಪೂರ್ವಾಹ್ನ 9.30 ರಿಂದ 12ರ ವರೆಗೆ ಪೂರ್ವ ಪ್ರಾಥಮಿಕದಿಂದ ನಾಲ್ಕನೇ ತರಗತಿವರೆಗಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಪಾಲಕರಿಗೆ ವೀಕ್ಷಣೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಅಪರಾಹ್ನ 1.30 ರಿಂದ 4ರ ವರೆಗೆ ಐದರಿಂದ ಹತ್ತರವರೆಗಿನ ತರಗತಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಪಾಲಕರಿಗೆ ಪ್ರದರ್ಶನದ ವೀಕ್ಷಣೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕವೃಂದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪೋಷಕರಿಂದ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಯಿತು. ಶಾಲಾ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿ ಆಯ್ದು ಕೆಲವು ವಸ್ತು ಪ್ರದರ್ಶನಗಳಿಗೆ ಶಾಲೆಯ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಲಿಯಿಂದ ನಗದು ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಘೋಷಿಸಿದರು.

ದಿನಾಂಕ 13/12/13 ಶುಕ್ರವಾರದಂದು ಮೀರಾಂಬಿಕಾ ಸ್ಕೂಲ್ ಫಾರ್ ನ್ಯೂ ಏಜ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ನೈತಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಕುರಿತ ಕಿರು ಪ್ರಹಸನ ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ದಿವಂಗತ ಚಂದ್ರಮಣಿಯವರ ಸ್ಮಾರಕ ದತ್ತಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಶ್ರೀಮತಿ ಕಮಲಾ ಚಂದ್ರಮಣಿಯವರು ಉಪಸ್ಥಿತರಿದ್ದರು. ಅರನೇ ತರಗತಿಯಿಂದ ಹತ್ತನೇ ತರಗತಿವರೆಗಿನ ನಾಲ್ಕು ತಂಡದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಾವೇ ರಚಿಸಿ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ ಪ್ರಹಸನವನ್ನು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದರು. ಶ್ರೀಮತಿ ಕಮಲಾಚಂದ್ರಮಣಿ ಮತ್ತು ಅವರ ಪುತ್ರಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಭಾಶಿನಿಯವರು ತೀರ್ಪುಗಾರರಾಗಿದ್ದರು. ಪ್ರಗತಿ ತಂಡ ಪ್ರಥಮ ಸ್ಥಾನ ಗೆದ್ದುಕೊಂಡರೆ, ಶ್ರದ್ಧ ದ್ವಿತೀಯ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ತೃಪ್ತಿ ಪಟ್ಟಿತು. ಶಾಲೆಯ ಆಡಳಿತಾಧಿಕಾರಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಪ್ರತಿಭಾ ಸಬ್ಬೀಸ್ ಮತ್ತು ಶಾಲಾ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಶಾರದಾಂಬ ಉಪಸ್ಥಿತರಿದ್ದರು. ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದರು. ಅದೇ ದಿನ ಶಾಲಾ ಆಟೋಟ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪಾರಿತೋಷಕಗಳ ಜೊತೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಫಲಕವನ್ನು ಶಾಲಾ ಆಡಳಿತಾಧಿಕಾರಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಪ್ರತಿಭಾ ಸಬ್ಬೀಸ್ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಶಾರದಾಂಬ ನೀಡಿದರು. ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಕವೃಂದದವರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದರು.

“It is in proportion to our trust in the Divine that the Divine Grace can act for us and help.”

- The Mother

RNI No. 22511/1971

No. of Pages 52 + 4 (Cov. Page)

KAR Reg No : CPMG/KA/BGS/368/2012-2014

Permitted to Post 10th of Every Month. Reg. Valid till : 31-12-2014

Licensed to Post at MBC, Bangalore GPO, Bangalore - 560 001

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸಂಕೀರ್ಣದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗಿರುವ ಅತಿಥಿ ಗೃಹವು ಈಗಾಗಲೇ ತಿಳಿಸಿರುವಂತೆ ಗುರುಬಂಧುಗಳ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ತೆರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಈ ಅತಿಥಿ ಗೃಹದಲ್ಲಿ ತಂಗಲು ಬರುವ ಗುರು-ಬಂಧುಗಳ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ಊಟ ಮತ್ತು ವಸತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಸೂಕ್ತ ದರಗಳಲ್ಲಿ ಅನುವುಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸೊಸೈಟಿ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೆ ರಿಯಾಯಿತಿಯಲ್ಲಿ ವಸತಿ ಊಟಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸದಸ್ಯರು ತಮ್ಮ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸದಸ್ಯತ್ವದ ಚೀಟಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ತತ್ಸಂಬಂಧ ಸಂಪರ್ಕಿಸಬೇಕಾದ ವಿಳಾಸ :

ಆಡ್‌ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟಿವ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸಂಕೀರ್ಣ, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಮಾರ್ಗ

ಜಿ.ಪಿ.ನಗರ ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078

ದೂರವಾಣಿ : 080-22449882, 22459268

Ed. : Dr. K.S. Amur, M.Sc., PhD, Pub : Ajit S. Sabnis.

Ptd. by M/s Seshaasai e-forms Pvt. Ltd.,

on behalf of Sri Aurobindo Complex Trust, 'Sri Aurobindo Marg',

J.P. Nagar I Phase, Bangalore - 560 078. Phone : 080 - 2244 9882.